

หลวงพ่อไม อินทสิริ

พิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน

หากบุคคลใดไม่เคยสร้างบุญกุศลเลย
เมื่อตายไป แม้คนอื่นจะอุทิศให้
ก็ได้รับผลของบุญนั้นยากยิ่ง
หรืออาจจะไม่ได้รับเลย
เพราะตนเองก็ไม่เคยรู้ว่าบุญคืออะไร
แล้วจะไปรับบุญของคนอื่นได้อย่างไร

พระคุณเจ้า หลวงปู่โม อินทสร

หลวงพ่อไม อินทสิริ

รายนามผู้พิมพ์หนังสือเป็นธรรมทาน

บริษัท ไรโกทอง คอนสตรัคชั่น แอนด์ เซอร์วิส จำกัด
 คุณอัศวิน มะดาร์ภัย
 คุณพันตรี มะดาร์ภัย
 คุณบุญถิ่น มะดาร์ภัย
 คุณสมศรี ตันติเสรีพัฒนา
 คุณศศิธร มะดาร์ภัย
 คุณอชิระ มะดาร์ภัย
 คุณอชิรญา มะดาร์ภัย
 คุณสุภาศิริ มะดาร์ภัย
 คุณปริชญญา มะดาร์ภัย
 คุณดารารพร มะดาร์ภัย
 คุณธนูทอง มะดาร์ภัย
 คุณชัยกฤษณ์ มะดาร์ภัย
 คุณอารีย์กุล มะดาร์ภัย
 คุณสุนทรทิพย์ แสงรุ่ง
 คุณดำรงค์ แสงรุ่ง
 คุณศุภากร แสงรุ่ง
 คุณพชร แสงรุ่ง

ขออุทิศส่วนบุญกุศลในครั้งนี้ให้แก่เจ้ากรรม นายเวร
 ของ ด.ช.อชิระ มะดาร์ภัย และ ด.ญ. อชิรญา มะดาร์ภัย

สารบัญ

ทำวัตรเช้า	๑๕
ทำวัตรค่ำ	๑๕
คำป่าวสังกาศ	๑๖
คำครองบทที่ ๑	๑๗
คำครองบทที่ ๒	๑๘
คำครองบทที่ ๓	๑๙
คำครองบทที่ ๔	๒๐
บทชัยใช้ได้ทุกอย่าง	๒๐
บทใส่มือใสค้อน ด้าย จับผี	๒๑
กันบทที่ ๒ เสกด้วย หิน งาดำ	๒๒
บทผูกผีทั้งหลาย	๒๒
บทใสจิ้งจ้งผี	๒๒
บทฝ้ายผูกแขน	๒๓
บทขับผีเสก	๒๓
บทแข่งผีให้ทำน้ำมันต์ฆ่าผี	๒๓
เจริญเรียกผีถอยหลัง	๒๔
บทชัยใหญ่สาพะวังทำน้ำมันต์	๒๔
บทเสกน้ำปูน	๒๕

บทเสกดาบสู้ผี	๒๕
บทเสกใส่หอก	๒๖
บทเสกใส่ดาบ	๒๖
คาถาลงใส่ใบลานแขวน	๒๖
คาถาขกผี	๒๙
คำปลุกคุณธรรม	๒๙
คาถาสวดญาติ	๒๙
พระธรรมเก้าโกฏิห้องที่ ๒	๓๐
คาถาฝนแสนห่า	๓๐
บทเรียกผีออกตากคน ทำน้ำมนต์	๓๐
บททำน้ำมนต์ให้คนผีเข้ากิน	๓๐
บททำน้ำมนต์ชำระผีต่างๆ	๓๑
บทใช้ผาบไฟ	๓๑
บทเสกใส่หลักฝังเขตแดนผี	๓๒
บทสั่งฮอมวิชาเขาใช้ทำน้ำมนต์	๓๒
บททอบดาบเมื่อเตะสู้ผี	๓๓
บทใช้ทำน้ำมนต์บาตร ๑๕ หน่วย	๓๓
บททำน้ำมนต์และเสกข้าวสาร	๓๓
คาถาเสกหมาก	๓๔

บทเสกใส่ฝ้ายผูกตีนมือ	๓๔
คาถาเสกพริกทุกชนิด	๓๔
เสกปูนทาฝีคนเข้า	๓๔
บทนี้กันได้ทุกอย่าง	๓๕
บทนี้ใส่กะแจผี	๓๕
คาถาผูกปอบ	๓๕
คาถาปล่อยปอบเมื่อผูกแล้ว	๓๕
คาถาเสกฝ้ายกันได้ทุกชนิด	๓๖
บทใช้ผูกผีทั้งหลายแล	๓๖
บทล้อมตัวเรา	๓๖
บทสมาทานบังตน	๓๗
บทกำแพง ๗ ชั้น	๓๘
บังตัวเรา	๓๙
บทกันใจเราเอง	๔๐
บทกันเขาใส่มหาอุดทั้ง ๓ แล	๔๐
กันเวลานอนป่า	๔๐
บทใช้ต่างๆทั่วไป	๔๑
คำอารธนาธรรมว่าดังนี้	๔๒
หมวดทำน้ำมนต์เสียผีทั่วไป	๔๓

บทใช้ผ้าบผี	๔๔
บทกำจัดผีได้ทุกอย่าง	๔๔
บทใช้ทำน้ำมันต์ถอดคุณต่างๆ	๔๕
บทดาบด้ามแก้วไล่เวลาผีร้าย	๔๕
บทใช้ต้มธาตุคนป่วย	๔๖
วิธีต้มธาตุ	๔๖
คาถาพระเจ้าประสูติ	๔๗
คาถามหาองค์การใหญ่	๔๗
ธรรมห้องที่ ๓	๔๙
ห้องที่ ๓ ลูกคณาน	๕๐
ธรรมบริษัท ๔ ไตร	๕๑
ธรรมสั่งขอมถอดคุณผีต่างๆ	๕๑
ผังหลักเขตแดนสั่งสอนผี	๕๒
คาถาเสกหินหรือหลัก	๕๒
ธรรมสั่งขอมกรรมฐาน	๕๓
พุทธมนต์ ๙ โกฎิพระคาถา	๕๓
ห้อง ๓ ตอน ๒ (ลูกคณาน) ลูกคณาน ๕	๕๔
ลูกคณานทั้ง ๙	๕๕

ธรรมห้องที่ ๔ เทียนเล่มฮ้อย	๕๕
ลูกคณานทั้ง ๑๒	๕๖
คำอาราธนาธรรมดวงใหญ่	๕๗
เอาคาถานี้สูตร	๕๘
คาถาสสูตร ๑๖ ทิศา	๕๘
สูตรดังนี้ต่อไปอีก	๕๙
คำอาราธนาธรรมดวงใหญ่	๖๑
คาถาลูกคะฉานโลเกียะ ๓๒	๖๒
ธรรมห้อง ๕ สลึง	๖๔
มหาองค์การฟ้าสนั่นใช้บันหัวผี	๖๖
บทขับผีและจัดผีต่างๆ	๖๗
บทขับผีและจัดผีต่างๆ	๖๗
ห้องอุปกุตเถระ	๖๗
คาถาอุปกุตเสกฝ้ายผูกคาหีบ	๖๗
บทเสกน้ำใส่คนผีเข้ากินหรือเสกหว่านไฟ	๖๘
อุปกุตนี้ใช้เวลาผีร้ายร้อนเดือนต่างๆ	๖๘
คาถาสวดอุปกุต	๖๘
จิตและแก้ต่างๆ	๖๙

ห้องจิตพระตริย	๗๐
ห้องจิตใหญ่จิตได้ทุกอย่าง	๗๑
ปัญญาบารมี ๓๐ ทิศ	๗๒
กั้นเรือน	๗๔
วิธีคารวะ	๗๔
คำคารวะธรรม	๗๕
เป่าปวดหัวดิน	๗๕
เป่าไข่วัด	๗๕
สะเดาะแห่	๗๖
คาถาเรียกผีออกจากทาง	๗๖
สูตรวิชา	๗๖
ยกมือเคารพอาจารย์ของเรา	๗๖
บทถามภูมิทั้งหลายว่าเขาจะรับหรือไม่	๗๗
กำลังข่างสาร	๗๗
บทนี้ชำระผีต่างๆ	๗๗
ฝนแสนห่าทำน้ำมนต์ขับผี	๗๘
บทนี้พระहुงโชนขับผี	๗๙

น้ำมันต์เสดาะ	๑๐๕
คาถากำแพงแก้ว	๑๐๖
คาถาคุมกันภูตผีปีศาจ	๑๐๖
คาถาทำน้ำมันต์ประของชายให้ชายดี	๑๐๗
คาถามหานิยม ๑	๑๐๗
คาถามหานิยม ๒	๑๐๘
คาถามหานิยม ๓	๑๐๙
คาถามหานิยม ๔	๑๑๐
คาถาน้ำมันต์ทางเมตตา	๑๑๐
พระธรรมโองการ	๑๑๑
คาถาพระพุทธรคุณ	๑๑๓
คาถาแม่ย์กษิณี	๑๑๕
คาถาสำหรับทำน้ำมันต์รักษาคนป่วย	๑๑๘
คาถาน้ำมันต์ตรีนิสิงเห	๑๒๓
คาถาป้องกันอันตรายเมื่อนอนกลางป่า	๑๒๕
กำเลิศพระเจ้า	๑๒๕
โองการพระเจ้า	๑๒๗
คาถากู้หุ่น	๑๓๖
คาถากันผี	๑๓๖

คาถาเกสือกไข่	๑๓๗
คาถาबारมี ๓๐ ทศ	๑๓๗
คาถาหิริโธตปปะ ๙ ชั้น	๑๓๘
คาถาพระยาอินทรหรือนางกวัค	๑๔๐
คาถาเสกดอกไม้	๑๔๑
คาถาเสกก่อนดินทิ้งผู้หญิง	๑๔๒
คาถาเสกผั่งสีปาก	๑๔๒
คาถาเสกใบลำโพง	๑๔๒
คาถาเสกสีผั่งเป็นเมตตามหาเสน่ห์	๑๔๓
คาถาเสกขี้ผั่งเป็นเสน่ห์	๑๔๓
คาถากรวิกตัวผู้ตัวเมีย ๑	๑๔๓
คาถากรวิกตัวผู้ตัวเมีย ๒	๑๔๔
คาถาเสน่ห์ละลาย	๑๔๕
คาถาธนูมือ	๑๔๕
คาถาแรงข้างสาร	๑๔๖
คาถาคงค้อน	๑๔๖
คาถาเวียนเหล็ก ๗ ชั้น	๑๔๖
ยาแฝด ก.	๑๔๖
คาถาเสกสีผั่ง ข.	๑๔๗
คาถาเสกสีผั่ง ค.	๑๔๗
คาถาหุงสีผั่งเสน่ห์-มหานิยม	๑๔๘
คาถาเสกผ้านุ่มผ้าห่ม และสีผั่งเป็นเสน่ห์	๑๕๐

คาถากันปิ่น	๑๕๑
คาถาเกี่ยวกับถ้อยความ	๑๕๑
คาถาเสน่ห์เรียกผู้หญิงมาหา	๑๕๒
คาถาทำให้หายโกรธ	๑๕๔
คาถาปราบศัตรูไม่ให้ทำร้ายเรา	๑๕๔
คาถามหาละลวย	๑๕๔
คาถापอกไข	๑๕๕
คาถาหายตัว	๑๕๖
คาถาสลัดชื้อคา	๑๕๖
คาถาสำหรับคุ้มครองรักษาตัว	๑๕๖
คาถาทองคมง้าว	๑๕๗
คาถาสบเนตร	๑๕๗
คาถาอยู่คงอาวุธ ๑ ชั่วโมง	๑๕๘
คาถาประสานแผลหรือคัตเลือด	๑๕๘
คาถาละลวยเสกใส่สีผึ้งสีปาก	๑๕๙
คาถาเสกบุหรีสูบพ่นควนรมผู้หญิง	๑๕๙
คาถาประสบเนตร	๑๕๙
คาถาเสกมือจับผู้หญิงไม่ร่วง	๑๖๐
คาถาเสกผ้าห่มผู้หญิงให้รัก	๑๖๑

หนังสือธรรมเก้าโกฏฐิ

วิธีแต่ง

พระธรรมเก้าโกฏฐิพระคาถา

ครู 48 บาท.....ชั้นบักเป็น ๒ ชั้น ๗ ละ ๙ ยอด
 หันซ้ายขวา ซอยเปลล์้อมชั้น ๒ รอบ เทียนเล่มบาท.....๑.....คู่
 เทียนน้อย ๕๐ เล่ม แพรขาว.....๕.....ศอก ดอกไม้ขาวชวยกลม ๙ คู่
 ข้าวตอกแตก ๑ ชั้น นิมนต์ ๙ ท่อ ให้แต่งวันอังคารและ
 พฤษภศบตี ๑๖/๕/๖๖: 1๙๖5 ๗๖/๖๖ 1๙๖๖

เมื่อแต่งเสร็จแล้ว ให้ทำวัตรตั้งแต่เข้าไปหาเพล
 ทำวัตรเข้าแต่เพลไปหาค่ำทำวัตรค่ำ ถ้ามีพระภิกษุก็ให้รับศีล
 เสียก่อนจึงค่อยทำงาน

แต่ครูธรรมทั้งหมดนี้ อย่าองอาจอย่าประมาทครู
 เห็นครูให้กราบไหว้ อย่านั่งเพียงครู อย่าตีตนเสมอท่าน ขอให้
 อยู่ในศีลสมาบัติเทอญ อย่าเป็นคนทุศีล พระธรรมเจ้าจะเบื้อ
 ให้เป็นคนมหาศีล พระธรรมเจ้าจะหอม ทรัพย์ศีลก็แก่นแล
 ท่านเอย

ครูธรรมพิมพ์ ภาวโร

ทำวัตรเช้า

อุกาสะ วันทามิ ภันเต สัพพัง อปะราธัง ชมะ
 ณะ เม ภันเต มะยา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ
 สาธุ อานุโหนทามิ

อุกาสะ วันทามิ ภันเต สัพพัง อปะ ราธัง ชมะ
 ณะ เม ภันเต มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะชุโมทิตะพัง
 สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ สาธุ ชะมา
 มิ ภันเต

(กราบลง)

ทำวัตรค่ำ

แต่เพลแล้วให้ทำวัตรค่ำ ทำวัตรค่ำว่าดังนี้

อุกาสะ วันทามิ ภันเต เยเย สัพพะ สาสาเน สุ
 ปะติขัตถัง สาริตุง กะธาตุ มัยหัง โโพธิ รั้งสาตุวัน นะสา เจะ
 วะวันทาเมเต ตถา ตะเต สา ยาเน อะสาคะมะเน จะปี สา
 ปะทา

อุกาสะ สัตตะวะนะตะเยนะ กะตัง สัพพัง อปะ
 ราธัง ชมะณะ เม ภันเต อุกาสะ ชะมามิ ภันเต

(กราบลง)

เมื่อทำวัตรเสร็จแล้ว ให้ว่าคำบูชาดอกไม้อีกคำบูชาดอกไม้ว่า
 ดังนี้

อิmani สักกาเรนะ ตัง พุทธัง อะภิปู ชะยามิ

อิมินา สักกาเรนะ ตัง อัมมัง อะภิปู ชะยามิ

อิมินา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ

เมื่อบูชาดอกไม้เสร็จแล้ว ให้ว่าสัคเคปาวเทพยดาลงมา
ให้ว่า ๓-๗ ทน เมื่อว่าปริตวาและสัคเคเสร็จแล้วให้ยกชั้น
พระธรรมไว้จึงป่าวสังกาศต่อไป

คำป่าวสังกาศ

สาธุ สาธุ อุกาสะ อุกาสะ สิริ สุภะ มัสสะตุ
พระพุทธานุสาสนะยุคกาล นับจำเต็มมาแต่องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา

ณ บัดนี้ได้เสด็จสว่างลับดับขันธเข้าสู่พระปรินิพพาน
ไปแล้วนั้น ได้ ๒๕๙๖ พระพรรษามาบัดนี้เกิดภุตตีปีศาจทั้ง
หลายทั้งปวง มาเบียดเบียนย่ำยีศาสนาของพระพุทธเจ้า
พระธรรมเจ้าพระสังฆเจ้า และขอเชิญเอาคุณเทพยดาเจ้า
ทั้งหลายจงเสด็จลงมาดลบันดาลช่วยเหลือปราบปีศาจ
จำพวกนี้ให้พินาศสูญไปก็ข้าเทอญนิพพานะปัจฉัยโยโหตุ ฯ

คำครองบทที่ ๑

เมื่อป่าวส่งภาคเสร็จแล้ว กราบลง ๓ ทน แล้วว่า
คำครองต่อไปดังนี้คือ

พุทโธคือดวงแก้ว จงนิระมนต์ลงมาคลาดแคล้ว
การคัตรู

ธรรมโมคือดวงแก้ว จงนิระมนต์ลงมาคลาดแคล้ว
การคัตรู

สังโหมคือดวงแก้ว จงนิระมนต์ลงมาคลาดแคล้ว
การคัตรู

พุทโธคือพระพุทโธเจ้า จงนิระมนต์ลงมาย่ำเกล้า
การคัตรู

ธัมโมคือพระธรรมเจ้า จงนิระมนต์ลงมาย่ำเกล้า
การคัตรู

สังโหมคือพระสังฆะเจ้า จงนิระมนต์ลงมาย่ำเกล้า
การคัตรูฯ

แล้วว่า อิติปิ โส ภควา ต่อไปจนจบ ภควาติ แล้วว่า
พุทฺธํ ชีวิตํ ชีวิตของข้าพเจ้านี้ ขอลถวายไว้แก่
พระพุทฺธ กายะกรรม ๓ วจี กรรม ๔ นโรกรรม ๓ อา
ยะตะนะภายใน ๖ อายะตะนะภายนอก ๖ ขอลถวายไว้แก่
พระพุทฺธเจ้า ไว้ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก ฯ แล้วว่าสวากขาโต
ไปจนถึง วิญญูหิติ

อัมมํ ชีวิตํ ชีวิตของข้าพเจ้านี้ขอถวายไว้แก่พระ
 ธรรมเจ้า กายะกรรม ๓ วจีกรรม ๔ นโนกรรม ๒

อายุะตะนะภายใน ๖ อายุะตะนะภายนอก ๖ ขอ
 ถวายไว้แก่พระธรรมเจ้า ไว้ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

แล้วว่าสุปฏิปันโนไปจนถึงโลกสุสาติ

สम्मํ ชีวิตํ ชีวิตของข้าพเจ้านี้ขอถวายไว้แก่พระ
 สัมมเจ้า กายกรรม ๓ วจีกรรม ๔ มโน กรรม ๓ อายุะตะ
 นะภายใน ๖ อายุะตะนะภายนอก ๖ ขอถวายไว้แก่พระ
 สัมมเจ้า ไว้ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

(กราบลง ๓ ทน)

คำครองบทที่ ๒ ว่าดังนี้

สาธุ ๆ อุกาสะ ๆ ข้าพเจ้าจักขอปฏิบัติบูชา ตาม
 คำสั่งสอนของพระสัมพันธัญญโคตมเจ้า ข้าพเจ้าจักขอเข้า
 เอยังพระลักขณะปะติ พระคาชะกาปะติ พระอุพเพงคา
 ปิตี พระคุดตะกาปะติ พระโอกันตिकाปะติ พระพรรณาปะติ
 พระกัณนิกาปะติ แห่งภาษาธรรมเจ้าจักขุ จงเสด็จลงมา
 ละเอียต มาปรากฏอยู่ในจักขุทวาร มโนทวาร กายทวาร
 ทวารเมแห่งข้าพเจ้าในกาละบัดนี้ก็ข้าเทอญ

คำครองบทที่ ๓ ว่าดังนี้

พุทโธ บังปิดพระพุทเจ้า แผลงฤทธิ์ปิดทวารทั้ง ๙
 ธมฺโม บังปิดพระธรรมเจ้า แผลงฤทธิ์ปิดทวารทั้ง ๙
 สงฺโฆ บังปิดพระสังฆเจ้า แผลงฤทธิ์ปิดทวารทั้ง ๙

พุทโธ เม สัตตะปังการัง ให้มากังมาบังกายหน้า
 และกายหลังแห่งตนผู้ข้า

ธมฺโม เม สัตตะปังการัง ให้มากังมาบังกายหน้า
 และกาย

หลังแห่งตนผู้ข้า

สงฺโฆ เม สัตตะปังการัง ให้มากังมาบังกายหน้า
 และกายหลังแห่งตนผู้ข้า

พุทโธล้อม ธรรมโธล้อม สงฺโฆล้อม พุทโธบัง
 หลัง พุทโธบังหน้า ตนเข้าอยู่กลาง พระบางอยู่เกล้า
 พระเจ้าอยู่หัว ตนตัวแวดล้อม อ้อมตัวผู้ข้า พุทโธบังจิต
 ธมฺโอบังจิต สงฺโฆบังใจ ปัญจักขันธา รุปกขันโธ เวทนาขัน
 โธ สัญญาขันโธ ทุกโขทุกขัง อัตตะนิพพานัง ปาระมัง
 สุขํ นิพพานะปัจจายโย โทตุ ฯ

คำครองบทที่ ๔ ว่าดังนี้

พุทฺธคุณณํ อัมมคุณณํ สังฆคุณณํ พุทฺธรตนํ อัมมรตนํ สังฆรตนํ ตินณํ รตนานํ พุทฺธํ วานุภาเวนะ อัมมํ วานุภาเวนะ สภุมํวานุภาเวนะ อิติอรหฺนจกฺขุอุทฺตะปะชินนัง พุทฺธัง วา อมฺมํ วา สังฆมํวานุภาเวนะ

สาธุ ๆ โอกาสะ ๆ ข้าพเจ้าจักขออาราธนาเอาคุณพระกุกุสันโธ พระโกนาทมโน พระกัสสปะโป พระโคตโม พระศรีอริยะเมตตรัยโยเจ้า จงเสด็จลงมาตั้งอยู่บนเกล้าบนขม่อมแห่งข้าพเจ้าในกาละบัดนี้ก็ข้าเทอญ

นะโน เต พุทฺธวีรตฺถ วิปฺมุตฺโตติ สัมมาธิ สัมมาอะสัสมามรณภควาติ

(บทนะโมเต นี้ให้ว่า ๓-๗ ทน แล้วกราบลง ๓ ทน)

จบคำครอง

บทชัย ใช้ได้ทุกอย่าง

พุทฺโธบังใจ อัมโมบังใจ สังโฆบังใจ มะทะมะนะอะอะมะนะ มะอะอุมะนะ มะอะอุมะ มะอุอุทะมะ อุเนนะมะ อุอุนะมะ อุอุนะ อุสุ ภาเววะนะ สุวรรณรัชชะตังโคตมัง สัพพะพุทฺธา นุภาเวนะ สุวรรณรัชชะตัง อุปะบันนัง อรหฺตํ อัคคะสวาทะกา สัพพะทิสะ กะสัพพะทานัง พะวะติราโก ภวันตเม อุอุอะอะ มะมะ มันตารัง มะอะอุ ระมะกัังใจยัง สาทาวัง ชัยยะ ๆ เตชนะ ทินังกา ภควชัยยะ ๆ เตชนะ วิ

ปะสี ชัยยะ ๗ เตชะนะ กุกุสันธะ ครุชัยยะ ๗ เตชะนะ เวส
 สระภูสาวี ราชชัยยะ ๗ มะหิมะมาโกญพาทัตถุญญะชัยยะ ๗
 เตชะนะ อนุรุทอะระคะตะวาชัยยะ ๗ เตชะนะ สารีลักกายะมุ
 ชัยยะ ๗ เตชะนะ

บทชัยนี้ใช้ทำน้ำมนต์ เสกหิน ข้าวสาร งามคำ ผัง
 ลงในที่มิใช่เขตขวาง เสก ๓-๗ ที แล้วจึงผังลงเทอญ

**บทนี้ ใส่มือใส่ค้อน ต้าย จับผี หรือเสกใส่ตาจับ
 ผีตามปากก็ได้ ว่าดังนี้ คือ :**

พุทฺธ อมฺมํ สงฺฆํ สีหاناทัง นะทฺธเต ๗ ผีเพ
 ทะลายยะ มรณะฉิบหาย พุทอะผารัง อมฺมะผารัง สงฺฆะ
 ผารัง ทัดตะปัง ๗ กายยัง สัพพังโพสัง ผีพังทะลายยะ
 (เสก ๓-๗ ที)

(อีก) พุทอะผุก อมฺมะผุก สงฺฆะผุก อะกะแจกัปป
 พุทอะมัด อมฺมะมัด สงฺฆะมัด อะกะแจกัปป

พุทอะคัจ อมฺมะคัจ สงฺฆะคัจ อะกะแจกัปป อะ
 กันตัง พุทธานุภาเวนะ อะกันตัง อัมมังวานุภาเวนะ อะ
 กันตัง สังฆานุภาเวนะ

กัณฑ์ที่ ๒ เสกด้วย หิน งาดำ

อะกันตัง พุทอัง กัณฑ์กันนังกันนะ กันนะกันนัง
กันนะ พุทอะกันนะกันนา อัมมะกัน นะกันนา สังฆังกัน
นะกันนะกันนา พุทอ์กันนะพระอรหิ อัมมกันนะพระอรหิ
สังฆกันนะพระอรหิ พุทอ์ หันกันนะพระอรหิ พระมหากัน
มิต อัมม พระอรหิ พระมหากันมิต สังฆ พระอรหิ พระ
มหากันมิต ทะเน กังตัง กุมะมานะนังวิหาเจติ ฯ

บทนี้ผูกผีทั้งหลาย

ให้เสกใส่ต้ายใส่ปูน ไปผูกทั้งหลายก็ได้ เสก ๓-๗
ที ว่าดังนี้

สาธุ ฯ ตนผู้ข้านี้ชื่อว่าลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้า
ท่าน จึงใช้ให้มามัดผีปีศาจ เป็นคาถาว่า

ทะเนยยุงวา พันเทยยุงวา หันเทยยุงวา คัจฉาวะ
รัง จังบังคัจฉามิ นะผูกโมมัด พุทอะรัต ฮาริงรัง พุทขิงขัง
ทาผูกไว้

อะกันตัง พุทธานุภาเวนะ อะกันตัง อัมมานุภา
เวนะ อะกันตัง สังฆานุภาเวนะ ฯ

บทนี้ใช้ใส่จิ้งจั่งผี เสก ๓-๗ ที

นะจิ้งจั่ง โมจิ้งจั่ง พุทจิ้งจั่ง ทาจิ้งจั่ง ยะบังจิ้งจั่ง
นะระวังนะโนจิ้งจั่ง โสอิติปิ ฯ

บทนี้ใช้กันฝ่ายผูกแขน

นะโมสุกะสิกะ ปะทังพุทอังกักขานะสา อุยะตะนัส
สาอุอิอุ ลัวหાયะ “อุ ลัวสู”

บทนี้ขับผีเสก เสก ๓-๗ ที่

ทุกขับปัดตาพุทธาทุกขับ อัมมับปัดตาอัมมาทุก
ขับ ลังมับปัดตาสังมาทุกขับ อัมพะยาพุทธาทุกขับ อัม
พะยา อัมมาทุกขับ อัมพะยา ลังมาทุกขับ ลัมพะ ดัง
ปุญญะสัมปะทัง ลัมเพ พุทธา อัมมาทุกขับลัมเพ ลังมา
ทุกคาทุกอนูโมทันตุ ปัสสาวะยะ ฯ

บทนี้แข่งผีให้ทำน้ำมนต์ฆ่าผีก็ได้เจริญใสมีผู้

อื่นแทนตัวเรา เพื่อใช้ให้เป่าผีก็ได้

อานัตตะ ธาตุนะโมพุทอังกักขานะโม อัมมังนะโมสังฆ
ง พะนังพะหามะมะ อัตตะมะภาโวอุบุเรโสเอหิเอหิ ชา
เศรชฐี ถิตติหิมาโว โพธิ สัตโต เวสะสันตะโร ชาสะมฺมุ
มังคังคาตังอานัตตะธาตุ ฯ (เสก ๓-๗ ที่)

เจริญเรียกผิดถอยหลังไม่ให้มันมีเวลาไปได้

นะมะทะพะยะ ยะทะพะนะมะ มะทะมะนะ อะอุ
นะทะมะ อะอะอุมะ อุอุทะมะ อุเนนะมะ อะอุมะอุ สุภา
เวนะรัชต์ตั้งผีพังทลายยะ มรณฉิบหาย ฯ (เสก ๓-๗ ที)

บทชัยใหญ่สาพะวงศ์ทำน้ำมนต์

สาพะวงศ์ชัยยะ ฯ เตชนะ ถีบึง กะโร ภควาชัย
ยะ ฯ เตชนะ วิปะคีริภควาชัยยะ ฯ เตชนะ กุกุสันทะครุ
ภควาชัยยะ ฯ เตชนะ เวสสระภูสะ วิราภควาชัยยะ ฯ เต
ชนะ มะหิมะ มาโกญพาทัณญมณีภควาชัยยะ ฯ เตชนะ
สารี ลักกายะมุ ภควา ขัม ชัยยะ ฯ เตชนะ อนุรุทธะภควา
ชัยยะ ฯ เตชนะ อุฬามุณี ภควา ชัยยะ ฯ เตชนะ เม
ทังคะระปะทุมมุตตะโรภควา ชัยยะ ฯ เตชนะ ลีริราภูโร
โสภีโตภควา ชัยยะ ฯ เตชนะ สุมังคะลึงสีภควา ชัยยะ ฯ
เตชนะ สุมังคะลึงสีภควา ชัยยะ ฯ เตชนะ มะเหลีนัง
ภควา เอเตนะ ลัจเจนะ ชัยยะ ฯ เตชนะ เมหิสฺสุ ลัพพะทา
เอเตนะ ลัจเจนะ ชัยยะ ฯ เตชนะ ลัพพะทุกขัง ลัพพะภัย
ยัง ลัพพะโรคัง วินาสันตุ

บทนี้เสกน้ำปูน

ใส่น้ำมันงาน้ำมันมะพร้าว

เหยียบเหล็กแดง ใส่ผีบ้า หรือผีร้ายว่ายากให้เสก
บทแข่งผีและบทสาพะวงศ์ใส ด้วยเสก ๓-๗ ที

อรหัม มหาโมคคะลาโน ปิติโต มหาอะเวจี อัคคีชะ
ชะ อิติอิจเจ มหาโมคคะลาโนนะระหัตถิอุทริธา เตโซ ธาตุ
ระรายนะทาย โมหาย พุททาย ธาหาย ยะสฺสูญหาย พระทะ
มะนะ นะมะทะพะ อะอุนะทะมะ อะอุนะอุอุ นะอุทะมะ อุ
ทะมะ อุเนนะมะ อะอุนะอุอุ นะอุสาภาเวนะ

บทนี้เสกดาบสู้ผี เมื่อเวลาผีร้าย

เสกบทชัยใส่ด้วย

พุทอะคุณณัง อัมมะคุณณัง สังฆะคุณณัง พุทโธ
เมนาโธ อัมโม เมนาโธ สังโฆเมนาโธ เมนาโธ รัตนะตรัย
ยัง สาระณังคัจฉามิ สิบญฺหาให้มาบังข้างหน้าผู้ข้าเนอ
สับแผ่นหนังให้มาบังปลายตีนผู้ข้าเนอ สิบแผ่นหินให้มา
บังปลายมือผู้ข้าเนอ แก้วสามลูกผู้ข้าบ่อให้ไหลไปทะนงก็
บ่อให้ใหม่ ๓๐ พ่อพระครูจงเอาพะลานเหล็กและพะลาน
ทอง มาบังรองก้ำหลังแห่งผู้ข้าเนอ ๕ ฮ้อย พ่อพระครู
จงเอาพะลานเหล็กและ พะลานทองมา บังรองก้ำหน้า
แห่งผู้ข้าเนอ ๓๐ พ่อพระครูเค้า จงเอาพะลานเงินและ
พะลานทองมาบังรองเบื้องขม่อมแห่งผู้ข้าเนอ ต้นตั้งต้น
โยอะยัง ติตหะมิตเตะหูข้ามหัวมัน ฯ

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้เสกใส่หอก ๔ เล่ม ปักไว้ ๔ แจเรียน

อุนะหัตสา ตัพะพะโถเวสสันนะ

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้เสกใส่ดาบกันไว้ ๔ แจ

เสก ๓-๗ ที

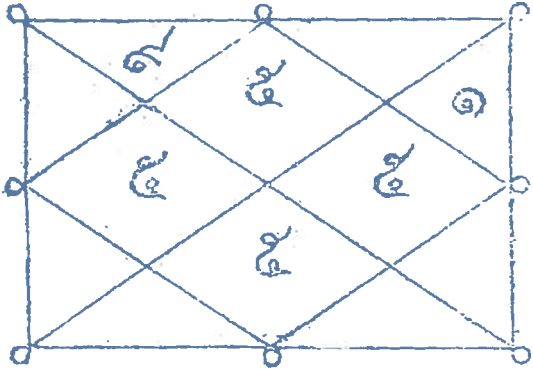
สุพะชะ ลัมมะกะชะงะชะสะ อัมมะปะลา นะมิหัง
อะหัง อะหังมังสัว्हันตัพพะณะ ฯ

เมื่อเสกหอกดาบแล้ว ให้ลงยันต์บทนี้แขวนใส่
หอกดาบอีก

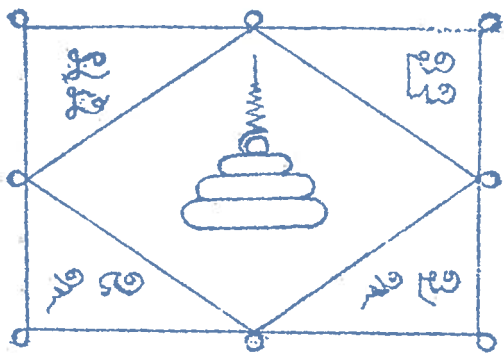
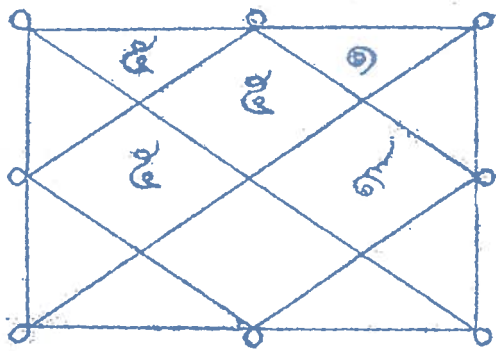
คาถาลงใส่ใบลานแขวน

นะโมสุกะ ลิกะปะทังอังกขา กะสา อุยะตะนัส
สา อุอิอุ ลัว्हายะ

หรือจะใช้เสกใส่ ข้าวสาร งาดำ หินแห่ กันก็ได้

เขียนขึ้นดังได้แผนทอง หรือหลัก

บทใช้เสกเมื่อเวลาผู้ผีเสกใส่มือ

คาถาชกผีเสก ๗ ที

เตชะสุโส จังติเนมะตุครุ จะนาวิเวสีโส นะ
โนคัจฉาจังลลิติ นะโม เจโลคัจฉาติ เออะอะ ๑

คำปลุกคุณธรรมาดังนี้

เสก ๓-๗ ที

นะลุกโมปลุกพุทธคือแกลงนะแข็งโสนะโมพุทธาย
ยะ ๑ (หรือ) นะมะพัทธะ นะโมพุทธายยะ นะมะอะอุ อุอะ
มา ๑

คาถาสวดญัตติตั้งแต่เริ่ม คือ

ให้ว่าพุทโธ คือ ดวงแก้ว จงนิรมนต์ ลงมาตลาด
แคล้วการศัตรูไปจนถึงนะโมเตพุทเธะวิรัตฤวิปะมะตุโตติ ๑

เมื่อเห็นผีแล้วจนชำนาญ ติมวยกับมันดีแล้ว จึง
เสกตาบและไม้ค้อนต่อไปอีกเถิด เมื่อฆ่าผีแล้วก็ดี หรือเมื่อ
หยุดก็ดี ตัวของผู้ทรงคุณพระให้ประณมมือว่าดังนี้ ๑

พุทโธ ปัจจักขามิ ธัมมัง ปัจจักขามิ สังฆัง ปัจจัก
ขามิ ผู้ข้าขอให้คุณพระเลิกลาจากตัวของข้าในบัดนี้ ถ้า
ยังไม่หยุดให้ว่าบท ทุกข์ไปจนหมดถ้ายังไม่หยุดให้ว่าไป
แต่คำครองบทที่ ๑ ถึงนะโมเตพุทเธะวิรัตฤ เทอญ ๑

พระธรรมเก้าโกฏีห้องที่ ๒

เขียนเล่มบาทเล่ม ๗ บาท นอกนั้นตามเดิม
 สาธุ ๆ สังข์ หัง นังรังวังหัง ตังมั่ง สังข์อั้งอั้ง ถัง
 นังคัง หังอั้ง พุทธอายุยะหัตถ ๕ (ยกมือไหว้อาจารย์ธรรม
 ของเรา)

คาถาเรียกธรรมครูมาช่วยเหลือว่าดังนี้ คือ
 สาธุ ๆ อุกาสะ ๆ สัตติ กัมโม เวยหัง ปัจจุ ปัน
 นันติ (ว่า ๗ ทน) ขอรานาพระธรรมครูเจ้า จงมาช่วยว่า
 สงครามอันนี้เป็นสงครามอันใหญ่ยิ่ง

คาถาฝนแสนห่า

ใช้เสกใส่หินก้อนเรือน ข้าวสาร, งาดำ ก็ได้

อิคะละตะละตะละสะ ทินังคะโต โส ตัง ๆ ตึง ๆ
 ตึง ๆ คัจฉาหับ ปิติเทมะสะหะ เพิก

บทนี้เรียกผีออกจากคน ทำน้ำมนต์

จะพะคัจฉาเขตเต รักขันติธัมมัง สังฆัง คัจฉาหับ
 (เสก ๓-๗ ที)

บทนี้ทำน้ำมนต์ให้คนผีเข้ากิน

กิญจะปีโส พะคังปาปะกั๊งกะโรติ เสก (๓-๗ ทน)

บททำน้ามนต์ชำระผีต่างๆ

อิติปิโส ภควา ข้าจักไหว้ลงทิสสะพระอิศวรเป็น
 เจ้า เธอจึงเสด็จลงมาตั้งฟ้าและดินตั้งอินทรีแลตั้งพรหม
 ตั้งยมราชจตุโลกบาลทั้ง ๔ พร้อมทั้งพ่อหมออ้อและเทพ
 ยาทอน เธอจึงใช้ให้ภูลงมารดวัวและรดควายรดช้าง และ
 รดม้ารดคนเป็นบ่าวอยู่ในเรือน รดคนง่วงและคนเหงา รด
 คนขี้เศร้าและเหงานอน รดคนต้องอธิกรณ์และขี้คร้าน
 รดหมากและรดพู่ รดงูขึ้นเหียน รดสะเทือนเข้าบ้าน รด
 แอ้งจับหลังคา รดหมาออกลูกอยู่เทิงเหียน รดฟูกและ
 ขวัญหมอน ความลิสะหลักเขาหักเขาคอน นอนโกนนอน
 คาง กล้วยงอกตอกปลีออกทางข้างกลายเป็นดอกบัวผี ผี
 ก็หัวทำให้คนย่านคนก็ย่านทำให้คนกลัวคนก็กลัว ตัวสั้นอยู่
 ทั่ว ๆ ของสำฤทธิแตกจ้าวแตกกระจาย หัวแหวนทะเลาย
 กกมันไ้แก่พระพาย ปลายมันนั้นไ้แก่ธรณินะสะหะเพิก
 (เสก ทำน้ามนต์ ๓-๗ ที)

บทนี้ใช้ผาบไฟ

เสก ๓-๗ ที ทำน้ามนต์

นะมามีอะอุนะทันตะ นะคะระผาบ ๆ กุจักผาบทั้ง
 ปืนและผา กุจักผาบทั้งหอกดาบ ๓๐ ภูเขาให้มาบังตนกู

๑๖ แผ่นฟ้าให้มาบังตนกู นะหะสะละคะคะพุทธาย
 นะปิดกุจกปิดทั้งน้ำกุจกปิดทั้งไฟ นะมะหาเส
 ตี ทิคะมิคะละวะละธัมมะ อุณะคะเตเทละคะสะติ ๆ เทมะ
 พุททะ ธัมมะ คะรัง ติตัง สัตตะหับปิปี เทมะคะละนิตันตี
 มหาตันตีเทมะ สะหะเพิก ๆ

บทนี้เสกใส่หลักฝังเขตแดนผี

ให้แต่งขัน ๕-๘ ผ้าขาว ๑ วา เทียนเล่มบาท ๑ คู่
 เทียนน้อย ๕ คู่ ๘ คู่ เหมือนกับชวย

นะพุททะสิมะยัง หลังกุแข็งกว่าฟ้าปากกุกล้ากว่า
 คมขวัณเพชร ตินกูทำขวัณเพชรให้หักก็หัก ตินกูสักแผ่น
 ดินให้หล่มก็หล่มก็สิกัมน้ำต่อนางธรรณี ผุงนางธรรณีก็
 อ่อนน้อมกวมไว้แห่งตนกู พุททะจิตต์ ธัมมะจิตต์ สังฆะ
 จิตต์ อ่างรูปพระธรรมลงกามไว้ทั้ง ๔ ด้านๆ ละ
 ๔๐ วา นี้ก็ข้าเทอญ ๆ

บทนี้สั่งฮอมวิชาเขาใช้ทำน้ำมนต์

ทานะโมตะเย สันตาราชะโต ปะนิพาทัสสะ อุ
 อะอะเววะเม สุพะนุเทมัง ยานีวะอิธัมปิ ะสททาวะโร ะ
 นังสานะการะณี สัพพิปี ยัตโตหัง โพชังคะเวกัมปิ เวทาปะ
 หินายันทุนุ นิพุททา ชัยยันโต สักกัตวาสัพพา อุอะ อะอั้ง
 สะหายยะ ๆ

บททอบดาบเมื่อจะเตะสู้ผีเมื่อเวลาผีร้าย

นะทอบ โม่ทอบ พุททอบ ธาทอบ ยะทอบ มะอะ
อุทอบ ทอบตณภู เป็นเหล็กแก่คงพันชั้น นะสะ หะทอบ ฯ
(ให้เสก ๗ ที)

บทนี้ใช้น้ำมนต์บาตร ๑๕ หน่วย วันหนึ่งเอา ๑ ทวีขึ้นจนถึง ๑๕ วัน

สัมมะหะนัยยะ สัมมุหะคะโต สีตะตังเอวััง สะ
หัตตะนิ ตันพะตีสะ ทาวีปิปะสะ อุตังสิมมัง สัมมะหะนัยยัง
พุมอ้งปัจจักขามิอัมมังปัจจักขามิสังมังปัจจักขามิ พุทอ์
งอะนะมี อัมมัง อะนะมี สังมังอะนะมี ฯ
ให้เจริญ ๕ หนเทอญ

บทนี้ใช้น้ำมนต์และเสกข้าวสาร งาดำ หิน ก้น

พุทอ์ สิทธิธัง อัมมังสิทธิธัง สังฆสิทธิ ผู้ข้าจักไป
ลงลูก ๑๒ แห่ง ธรรมาสีหานาด ดวงอาจแห่งสัพพะญญ
เจ้า ลงกวมไว้ทั้ง ๔ ด้าน ฯ ละ ๒๐ วานี้ก็ข้าเทอญ ฯ

บทนี้เสกหมากให้คนผีเข้าเคี้ยว

ถ้าคนผีเข้าเคี้ยวให้ถ้ามันดู ถ้ามันขมๆ เป็นผีเชื้อ
ถ้าหวาน ๆ ฟ้า ถ้าขม ๆ หวานสมกันเป็นผีป่าและผีเชื้อ
ถ้าเป็นธรรมดาคุณพระไม่มีอะไร

คาถาเสกหมาก

นะโมพุททายะ นะปิดจิต โมปิดใจ พุทปิดรูป ธา
ปิดปาก ยะปิดทวารทั้ง ๔ พระพุทธเจ้าล้วนห้บระงับลัว
หายยะ

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้เสกใส่ฝ้ายผูกตีนมือ

สีโรเมพุทอะเท วัดอะนะระวา พุทธอะสะปิติอิ ฯ

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้เสกใส่พริกแล้วเผาเป็นฝุ่น เอาปกปากคนผีเข้า เสก ๓-๗ ที

คาถาเสกพริกทุกชนิด

วิปะสิทसानะ มัตถุนิยัตสามัตถุ

บทนี้เสกปูนทาผีคนเข้า

อะอังกะสีนะ นิพพานังการัง มหาเถเตระมหาเต
ชัง มหาพาวัง ปริตตังตัม พะนา มะเท ฯ

บทเสกปูนนี้เราใช้ในเมื่อเข้าคนเราเสกทามือตีน
และเสกนวดก็ได้ ถ้าผีอยู่กับคน มันจะร้องขึ้นทันที ถ้าไม่
ร้องก็ไม่ใช่

บทนี้กันได้ทุกอย่าง

อิติปิโส โทนะโทติ คันทัง นามะเสติ คันทิตัง ฯ
 นามะอะเน เสติ อินะกุนตัง อะคันทังพุทเธนะ อังทิติอุคคะ
 นะเวเสนังคิทัง อะเสปิตตัง เสนะปิตขวาเสนะปิตชัย โท
 นะปิตหน้า สังกะปิตหลังปิตขม่อม นะสะหะเพิก

บทนี้ใส่กระแจผี

พุทธ ธัมมํ สังฆํ พุทโธ มินาโถ ภควะโต เฮากูจะ
 เรียกเอาในดง ให้สูมาเฮากูเคยเรียกผีมาแล้ว กูจักใส่กระแจ
 ผี นะมะพุทธอัง ขัดมะมะ ติด ฯ ติธัมมัง สังฆัง ตะนะจะ
 มะอิตินัง ฯ สัมมาสัมพุทโธ ภควโตติดติ ฯ
 (ให้เสก ๓-๗ ที)

คาถาผูกปอบว่าดังนี้

นะภูนะคันทะปิตทะนัง กุดทะนัง กั้นับติพุธโธเส
 ตี สัมพุทธมัต คะคันทุง นะคะ คะคะคัน เอหิ อามัต เสมุ
 มหิ ฯ

ให้เป่าใส่มือ หัว ตีน ย่อเข้าใส่ตัวคน

คาถาปล่อยปอบเมื่อผูกแล้ว

นามะปะระพัน เททะละละมะคะเสตัง อาจันัง จูบ
 ๑ พุทจูบ โธจูบ โม่จูบ ชะนะ นะชะ อะอิปะ
 (เสก ๓-๗ ที)

คาถาเสกฝ้ายกันได้ทุกชนิด

อิคะระตะระสะะ ทินังคะโตโส ตัง ๆ ดิง ๆ ดิง ๆ
 ดัจฉาหับปิติเทมะ สะหะเพิก

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้ใช้ผูกผีทั้งหลายแล

กูจักผูกทั้งผีคอดแดง กูจักแทงทั้งผีตาโขนโพนโพน
 หัวอยู่ในถ้ำ ผีซ้ำ เจ้าตัวต่ำคดลง ผีตายโหงและตายท่า
 ตายอยู่ในป่าตกลไม้ควายชน ผีบินบนทั้งฟ่อนและแอ่น ผี
 นั่งแท่นก็จักขับ กูจักจับหัวผีชักไซร์ กูจับได้ทั้งปอบและ
 พายนะเขิญ ๆ ผีควงฟ้าและผีควงแกน ผีควงแมนกูจับขับ
 สูออก มารับเอาเครื่องถวายเป็น กูจัดสูออกมารับ สูรับแล้วก็
 จักใส่คันทาม นะติดติพิทีนะ นะอะมะตัตตะพัทธะทานัง ติ
 นะสะหะเพิก

(ให้เสก ๓-๗ น)

บทนี้ใช้ล้อมตัวเราเอา

อิติปิโส ๙ บังตัวเอง

อิติปิโสภควา อรหัง

อิติปิโสภควา สมมาสมพุทโธ

อิติปิโสภควา	วิชาจรณสมุปนโน
อิติปิโสภควา	สุคะโต
อิติปิโสภควา	โลกะวิฑู
อิติปิโสภควา	อะนุตตะโร
อิติปิโสภควา	ปุริสะทัมมะสาระถิ
อิติปิโสภควา	สัตถา
อิติปิโสภควา	เทวะมนุสสานัง
อิติปิโสภควา	พุทโธ
อิติปิโสภควา	ภควาติ

วิรัตตะนังโสภะมะยัง ภควา รักขัต อหัง ทิตตาม สัมมา
 บังไวั พุทโธรักษาวิชาติดตาม จะระณะรักษา ภควาบังปก
 ไวั พุทโธบังกวมเกล้าแห่งผู้ข้า ภควาอันได้ น้อมนมัสการ
 ภควาติ ติดตั้ง บังตนผู้ข้า สะวาหับ
 (ให้เจริญทุกวันคืน)

บทสมათานบังตน

พุทธ นะพะนะวะ มาเป็นกำแพงวังบังตนผู้ข้า พุทธ
 สัมมาธิยามิ

อัมมัม นะพะนะวะ มาเป็นกำแพงวังบังตนผู้ข้า อัมมัม
 สัมมาธิยามิ

สังมัม นะพะนะวะ มาเป็นกำแพงวังบังตนผู้ข้า สังมัม
 สัมมาธิยามิ

พุทธ ยาวะนิพพานะ สัตตะ รัตตะนะ ปาปะรัง อัม
หากัง สรณํ ตัจฉามิ ฯ

สาธุ ฯ อุกาสะ ฯ ข้าพเจ้าจักขออาราธนาเอายัง
คุณพระกุกุสันโทจงลงมา สถิตตั้งอยู่ในจักขุทวารทุกแห่ง
ข้าพเจ้าขออาราธนาเอายังคุณพระเจ้าสุ่องค์ จงลงมา
สถิตยังตั้งอยู่ข้างสอง ๒ แห่งของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจักขอ
อาราธนา เอายังคุณพระกัสสะโปพุทโธเจ้า จงลงมาสถิต
ยังตั้งอยู่ในมโนทวารทั้ง ๒ แห่ง ข้าพเจ้าจักขออาราธนา
เอายังคุณพระศรีสักกายะมุณี จงลงมาสถิตยังตั้งอยู่ใน
จักขุทวารทั้ง ๒ แห่ง ข้าพเจ้าจักกระทำการสันโด ฯ ขอให้
แก่พระบรมพระคุณเจ้าจงเสด็จลงมาเป็นประสีสารให้แก่
ข้าพเจ้าในวันนี้ยามนี้ก็ข้าเทอญ ฯ

บทนี้กำแพง ๗ ชั้นล้อมตัวเรา

อิตติปิโส ภควา ตัวกัณฐักเป็นพระพุทโธเจ้า นะโม
พุทธาเย พระพุทโธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสังฆะเจ้าจึง
เป็นแสงแปลงเป็นกำแพงเจ็ดชั้นมาล้อมตัวผู้ข้า อะอินระ
พุทโธ สะหะวะเพิก อิตติปิโส พุทโธ ล้อมตัวผู้ข้า อะนะ อุตติ
อุตติ โมโท นะตัน ฯ นะสะหะเพิก

บังตัวเรา

เสตสันติโร กัมมะหิตตัง อะติอะ ยะติอะพิคะตัง
 นะอยู่ซ้ายโมอยู่ขวาพุทอยู่หน้าธาอยู่หลัง สังอยู่ขม่อม
 พระปิดตาอยู่ป่าซ้ายพระนารายณ์อยู่ป่าขวา พระนาง
 ธรณีอยู่ลำคอถ้วน ทางสิบสอง พระองค์เจ้าจงเสด็จมา
 สวมขม่อมล้อมตัวผู้ข้าเถิด ฯ

บังตัวเรา

อาหัง อะหิติยา เสหาพะวัตต์ อะมะคะตีสี ชิหังอะ
 โมเสหัง วัตต์หิตังติสะหะ อิติมะโรกันติ อัมมะกันติ เอหิ
 กันตัง เอหังกันเต เถนะ ดันตัง อะหังกันติน อิคะตินทุ ขะ
 ยะ ติโยโสติ สะหะเพิก ฯ

บังตัวเรา

พุทไธ ปิดตัง พุทธังปิดโต สังฆังปิดตา ทานะปิด
 ติน สังฆะปิดกาย อะหิปิดโต โทนะกัน ฯ สังคะบังล้อมทา
 นะบังหุณะสะหะเพิก ฯ

(ให้เจริญ ๓-๗ วัน)

บทกั้นใจเราเอง

สะจะมะ พระชะนัง เยชิจจะสะหะตัง หังมิงหนิง ติด
สะโษสะหัง วะจะสะหับมัดหับ

บทกั้นเขาใส่มหาอุดทั้ง ๓ แล

พระพุทโธ บังปิด พระเจ้าแผลงฤทธิ์ปิดทวารทั้ง
เก้า อุดทั้งอัดโท อัมโมบังปิด พระเจ้าแผลงฤทธิ์ปิดทวาร
ทั้งเก้า อุดทั้งอัดโท พระสังฆังปิด พระสังฆะเจ้าแผลงฤทธิ์
ปิดทวารทั้งเก้า อุดทั้งอัดโท นะโทอุด นะโมอัด ปิดด้วย
ยะนะวิปปะยุตตัวพระอรหันต์ มากังตนข้าทั้งมวล พระอริยะ
ตรัยโย มากังตนข้าทั้งมวลอิตปิโสภควา มากังตนข้าทั้ง
มวล แก้วมรกตดวงประเสริฐูแก้วโกฏิจักวาฬ มา กัง ตน
ข้า ทั้งมวลนะ
อุดโมอัด ฯ

(ให้เจริญ ๓-๗ ที)

กั้นเวลานอนป่าให้ว่าดังนี้

สาธุ ๆ ผู้เข้านอนป่าให้รู้สึกตายดอก พระพุทโธ
มนต์แหวนแก้วผู้ข้าแต่อะนันโต เป็นกำแพงมาบังหลาย
ชั้น พุทโธวะ อัมโมวะ สังโฆวะ อัมโมฆุมเกศผู้ข้าเนอ หมด

หมูร์รายอย่ามาใกล้หน่อพุทโธคุณพระพุทธรูปอยู่กำหลัง คุณ
พระอรหันตาอยู่กำหน้า คุณพระธัมมอยู่ข้างเกล้า คุณ
พระพุทธรเจ้ามาหุ้มตัวผู้ข้าเนอ

(ให้ภาวนาเมื่อจะนอน)

บทใช้ต่างๆ ทัวไป

เมื่อจะทำงานอะไร เมื่อเข้าครองเสร็จแล้วให้ยก
ขันธรรมขึ้นป่าวสังกาศแล้ว ให้อาราธนาเอาคุณธรรม
ก่อน

คำอาราธนาว่าดังนี้

สารุ ๆ อุกาสะ ๆ ข้าพเจ้าจักขออาราธนา ซึ่ง
รูปคิลนามธรรมอันเลิศ และจักขออาราธนาธิบดี เออาปี
ไกรยะสูตร ของอาจารย์ลงมาตั้งไว้ในทวารห้วงอก ของ
อาจารย์เจ้าเป็นเค้าเป็นประธาน ขออาราธนาองค์แก่กล้า
ด้วยคุณพระปัญญาบารมีอันประเสริฐ ขออาราธนา
บังเกิดในพุทธรสันดาน ของผู้ข้าให้สอดส่องแจ้งปานชั้น
ของพระพุทธรเจ้าส่องศีล ขออาราธนาพุทธรทรงญาณอัน
แก่กล้าแจ้งปานฟ้ากว่าโลกโลกา ขอให้ปัญญาเสื่อมแหลม
เหมือนดังหัวใจพระพุทธรเจ้า ข้าจักขออาราธนาองค์สัมมา
สัมพุทธรเจ้า จงเสด็จเข้ากบใจบรรลุให้แจ้งในทางแก้แสน

เทียบดั่งพระองค์ ถึงญาณปานนั้น ขอรารานาเอาปิติ
ดวงดี นำสัตตถาสัพพัญญูเจ้า อันแก่กล้าด้วยอาวุธปาก
ของพระองค์จักขุวิญญาณ อันส่องแจ่ม ในพัทธะแสนกับ
จักขอรารานาอาจารย์ธรรม ดวงแก่กล้าคาถาเจ้า ๙
โกฏิพระคาถาขอรารานาอาจารย์นำบาท อาจารย์คาด
นำครองสนอง นำศาสนา ของอาจารย์พ้องถ้วน ทุกปิติ
ไตรปิฎกจนเพท ขอรารานารับเอาธรรมดวงวิเศษ นำ
สัตตถาลงเกิด ข้าพเจ้าขอรับเอาได้แล้วข้าพเจ้าจักขอบงไว้
ในศีลสมาทานด้วยวาจา ก็ข้าเทอญ

อะนาคะเตกาเล นะมะพะทะทะพะมะนะนะทะพะ
มะ มะนะนะมะนะอะเนนะ อุสุละปะติคะนะ วิริโยปิติสา
ละติปิสสา อีอัถสะละละอัถสามิ อุอะมะอุนะหัสฉาวิชัยโย
สัมปันนะอะกันนะติปิจสานามะกิริยันเต อุอะอุอะมะอัถ
สะมะนะละกะคะวะธาโม กาละตะอะงะสะวะกะโร พรหม
ะโล ลีทธิชีวิตตังกันตังหะนะบัพพะสัพพัญญูจุง สุกขา คุกุ ๔
คะโมกะตะอะงะจะสุวรรณะชะชาติตวาพุททะมะญญะอัถ
ญิง เทวะบุตตัง สัมมะคะมะปัตติรัตตัง เทวะบุตตังยะสัง
มะคะมิ ๕ ตะโรคะคะมะหะมะหะยะมะทะคะคะ มหายะกัม
มะโรคะกัมพะหะยะ กัมมะหะ ๖ ะถันนุสิมทิ พะวะละ ติ
โทนุโมกุกุทายะ วิริติวิโรโยอัถสสาถึง นุอะทะละ ๗ เทหิปิติ
นะวะละสันทัง พะกะนะกันตัง นะวะกันตังตะนะกันตัง ชิว

หังสะตะนัง ชิวหาปาละติ เมอะถันนะวิโม โลอุอะมะมาวะ
 ถัน นัตถะเมติทานะบารมี วิริยะบารมี อุปะเบกขาละสันตะ
 นะมะ นุสสา การุณาทุกุตตะระ นามสุโขเทวิฤโท พระจักขุ
 เลฯ เว ฯ ปิตติสันตังนะวะโมปันตังชิวังพุทสังโฆธัมมีนะละ
 พะวะนา สังโคกัตถัตถิตอะ กะตะ คัจฉันตสิภูวะชัยโยปัญญาจโจ
 มะมะ พุทธังกันตัง ธัมมังกันตัง พุทธโธพุทธัส กำจัดออกไป
 อย่ำเข้ามาใกล้เสนามณฑล ธัมโมธัมมัตกำจัดออกไป
 อย่ำเข้ามาใกล้เสนามณฑล สังโฆสังคัตกำจัดออกไป อย่ำ
 เข้ามาใกล้เสนามณฑล พุทธโธเมสะหะปะการัง มาบังก้า
 ช้ายและกำขวาแห่งตนผู้ช้ำ ธัมโมเมสะหะปะการัง มาบังก้า
 กำช้ายและกำขวาแห่งตนผู้ช้ำ สังโฆ เมสะหะปะการังให้
 มาบังก้าช้ายและกำขวาแห่งตน ผู้ช้ำพุทโธล้อม ธัมโมบัง
 สังโฆวิมุตติ อิติปิโส มะมะ ตะตะ ตะยะ มะยะ อุสังวิสุโร สุ
 พุทธะ ฯ

หมวดทำน้ามนต์เบ็ดเตล็ด บทนี้ทำน้ามนต์เสียผีทั่วไป

พุทระคุณณัง ธัมมะคุณณัง สังหะคุณณัง พุทธะ
 อยู่หลัง พุทธธังอยู่หน้า ตนช้ำอยู่กลางพระบางอยู่เกล้า
 พระเจ้าอยู่หัว ตนตัวแวดล้อมอมตัวผู้ช้ำ กูจักเสียผีพุทธ
 และผีพาย ผีตายเพราะเลือดผีตายเพราะลม ผีพระพรหม
 ผีพระพาย ผีลาวและผีไทย ผีเขมรตองชูและกุลาเขาก็พัน

กันตาย ผีตายอยู่ไรผีตายอยู่ในนาผีตายแลบลิ่นและปั้น
 ตา เขาก็ชวนกันมาให้สู้ชวนกันหนี สู้อยู่บ่ได้ กูจักลับ กู
 จักทอนให้ตัวร้อน คือ ไฟ พุทอะรูกพุทอะนัง ผีฟ้าและผี
 แถน ผีแม่มดและผีแม่แมง ผีแม่หม้อนผีพ้อนและผีลำ สู้ก็
 ชวนกันมา ให้สู้พากันหนี สู้กินอ้อมแล้วให้สูหอบห่อกระโจก
 มือ พุทโธกำจัด อัมโมกำจัด สังโหมกำจัด พุทโธกำจ่าย อัม
 โหมกำจ่าย สังโหมกำจ่าย พุทโธทะลาย นะแม่โมชาย สังโหม
 ทะลาย นะสะหะเพิก ฯ

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้ใช้ผาบผี

อิติปิโส นะโมนะมัดกำจัดกำจ่าย กำโพง กำพาย
 นะปิดจับ พุทโธนะมัด ตัวกูนี้เป็นพระยาจกขุบาล กูจัก
 อ่านคาถาผาบผีอือะ เสียงกูเป็นพรหมสี่หูแปดตา นะมัด
 สะถิ คุณะโมพุทธายะ ฯ

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้กำจัดผีได้ทุกอย่าง

อิติปิโส นะโมพุทอะนะมะ พระพุทโธกำจัด อัมโม
 นะมะกำจัด สังโหมพุทอะนะอิเตระสะหะเพิก

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้ใช้ทำน้ำมนต์ถอดคุณต่าง ๆ

นะถอดมหาถอด กุจกถอดทั้งเสี้ยนฟ้าผ่า กุจกถอดทั้งท่าฝูงผี กุจกถอดทั้งนางธรณีอยู่แผ่นดินใต้ กุจกถอดทั้งไม้เขาสื่อผีตายกุมตัวมันใส่เสี้ยน กุจกถอดทั้งหัววานก้านกำและก้านลาย กุจกถอดทั้งผีพายและผีพรหม กุถอดแล้ว กุจกอ่านคาถา นะตัน ๆ มหาตัน ๆ กุตันได้ทั้งแสนพันสาม นะกันมหากันตั้ง สะหะเพิก

พุทโธถอด อัมโมถอด สังโมถอด กุถอดได้ทั้งผีตัวมันใส่คำพาน กุถอดได้ทั้งผีตัวบินบนอากาศตัวมันดอกเหล็ก ผีเงือกและผิงู ผีภูและผีป่า ตัวมันเอาคนไปผูกไว้ ยกผูกตีน นามะคะทะเสตะ อะยุพะนา มะชะติติ ปุโนโรตัง สะหะเพิก

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้ดาบตามแก้วใสเวลาผีร้าย เสกน้ำมนต์ หรือเสกใส ดาบขบก็ได้

อิติสันธิกัปปัง พิจายังนามะสะสาธิ เป็นดาบตามแก้วอาจบังตน พุทโธกุสนเสกใสแล้วจึงได้ใสชื่อว่าดาบตามแก้วเหล็กแข็ง แมนแล้วเหาะเทิงยัวแยง และเหล็กแดงไผ่นอมาผาบแพ้ถึงสอง เป็นแก้วทองปดใสผีดอขาด

เพียงหู ดาบดวงนี้ชื่อว่าอุสุภาโรโป ได้พ้นจากโอมะสงสาร
ถึงนิระพานเป็นที่แล้ว จึงได้ชื่อว่าดาบดำมแก้วพระโกนา
คมเป็นบรมพระกัศสปะ จึงเข้ามาในพระชั้นธพระโคตมะ
นามะลัตเตนะเมลัตตะ ลัพเพปิยะขาปะรายันตุ อะสะวะหะ
เพิก ฯ

บทนี้ใช้ต่อมธาคณป่วย

ปถฐะวิงอาโป เตโซ วาโย ชายะตังสาระนัง คัจฉา
รุปังเวหะนัง สันยัง สังขารัง วิญญานัง นะธานะ ธาคุดัง
สารณัง คัจฉาติ ลุละมัต เวหะยัก ตัตตอมตัตตอม สาระ
ยอมถึงตอม มะมะคัจฉาติ นะมัตธาคุดังสารณัง ต่อมธาคู
ตังสะระณัง ต่อมธาคูตั้ง ฯ

วิธีต่อมธาคู

ทำดังนี้คือ บั้นเข้าแบ่งเป็นกระจอก ๔ กระจอก
แล้วลงชื่อคนป่วยใส่ลงในก้นกระจอกนั้น แล้วเอาดินใส่
กระจอก ๑ เอาถ่านไฟใส่กระจอก ๑ เอาสำลีใส่กระจอก ๑
เอาน้ำแฉะลงในกระจอกกระจอก ๑ แล้วเอาธงปักกระจอก
ไว้ทั้ง ๔ กระจอกแล้วจึงเอาคาถาข้างบนนี้สูตรถึง ๗ คิน
เทอญ ฯ

คาถาพระเจ้าประสูติ

อัคโคหะมัสสะมิง โลกัสสะเตระชโถ หะมัสสะมิงโลกัสสะอะยะมะนัตติมาชาติ นัตถิทานิ ปุณณะพะภาโร ฯ
 มหาองค์การใหญ่นี้ ใช้สำหรับสวดกันบ้านเดือด
 สวดกับคายอุปคต ๓ คีน หรือ ๗ คีน

คาถามหาองค์การใหญ่

มหาองค์การคัจฉะตักุซัง มหาองค์การนะสีตัง
 อาลัยยะสัพพะภูตานัง รัตตะกะรันทะกังโอนาโรมะละภุทา
 อาซีละลัยยะพูทา วะณะจะพัชจะภาโว ตะทีจะรักคะนามะ
 อะอุทิวะกังมูรังติเทวานังมหาสัตตะ อุอะอะอะ นะโมสุคะโต
 อะตินะจะ นะโมสุคะโตปัญจูปันนาปัญจพุท มहेสินังอิทัง
 มหปถฐวิง ปัญจะพุทาสัพพะปัญญุตัญญานะปัตติเวทัง นะ
 ะโลกกุตตะระธัมเมหิ ลิกขิพุทามเท สีนัง ปะวะรังกัสสะ
 โต ปะภุทาสุเตติโตโคตมัง หิตตสัมปันนัง เมตรัยโย พระ
 ไทวะอาคะตัง ปัญจะภุทาชาตะปถฐวิง ยังมาตุคัพพังพะตี
 ตี ฯ

ตั้งอัฐฐานีที่ปะหา อะโหสิ มาคัพพังนิชิปตวา จุติ
 ปะติสนธิวา จะตุโรกะปะรารักขังมหาอัตตะนิริยัง ลักการะ
 มหาปถฐวิง ยังอากาสาพรหมมา คัพพะนาโกลายะวะรัง
 คังคา ยังสะระนะอิสสะมุสะคัมรังจัง ทะมะปะระคะมุหะ

ชาตารุคะชั้นทั้งปัดตะสาขา ปะทุมมะบุพพิตตาชาตา ลัก
 การะปถฐวิง ยังปะตะทุมมะปะ ๆ ราชาทังอากาศสะสา วิหะ
 ระวิตระปะทุมมานัน ๗ นัง สัตตะเกสการะมะระปะรันทะวา
 ยวะชั้นทั้งสาการะจักกะวาทั้ง ธิตาดุริยังปะวัตชะ นากา
 ละสังกุตโถลักการะ มหาปถฐวิงพารุกาสีลาอุทะกาฬพะ
 สุวรรณะรัชชะตาปุรานัง จันระติวิจันระติพุทธาตะละเห
 สูง สัพพะพัตชะ ปถฐวิงชะระติตะพะราก็ปปารุกโยชาโตริ
 ปะ อุยานังอิทังพุทหายุตตะไพตังสัพพทามุลานัง สัพพาญ
 ปัญญาณะปะติเวทัง ปะวะรัง อังคังรักษานัง พุทธะวะรัง
 สัพพะนะรังขิยา โลกังอมิตตะโขตัง โลกะหิตังสัพพะนังทิตติ
 ทะวะโลกังหะภยยะ สัมปัจสะหะเทวะบุชา ยะสุทฺถาอาทิสะ
 ถานังสังจัจ อาทังวันทา อะหังปัจสังสา อาทังโทเมตฺตินา
 สัพพะโสตถึงพะวันตุเม เหมะหาปถฐวิง โโพเคสัจเจ ปัญจ
 ะพุทธา ทัสสาปาทาร์กขะนะอะหัง คะเหตวาคัจเส ลิตฺเตสา
 วันนัง ยัมมะตวานิทฺวาชิปะปังธาตุระโหดุสัพพะพิสะหะโร
 ปาปัดโสธาตุพะสีโนมูระชั้นทะราตุวะหัง อ อุทะปาสุวรรณ
 รัชชะคาพิชาปาตุละโหดุ้วยยะ ๙

ปะทะรักษานัง พุทธะนียาสาเยคันตุขารุกะปีตะ
 กังปัญจะบุปผาปาชาสีละเหมะ โโพทะละนียังอะยันเต
 สุวรรณะรัชชะตาสะหะ สัพพะซาริปะเมอะวิชาตินะโมสุ
 ตะโต ลีโยโตปะวะโร นะโม โภนา คะมะเทพุทโถ สัตโถนะ

โมตัสสะ สัพโปพุทฺธัง อัตตนะโมโคตโมโลกาหิคะโต นะ
 โมเมตตริโย มหาวีโรปัญญาจะพุทฺธาปะนะคะตาสาวะ ติรา
 โภกะวันตุเม สัพพะชาเยมานะตังลิจิตัง สาพุทฺธานุภาเว
 ะสุวรณะรัชชะตังอุปปะบันนังโก นาคะมะนาอนุภาเวนะ สุ
 วรณะรัชชะตัง อุปปะบันนังสาปะสัมพุทฺธา มะทะ มะนะ
 อุอะนะทะมะ อะอุมะ อะอุ อุอุทะมะ อุเน นะมะ อะอุนะมะ
 อุอุนะสุภาเวนะ รัชชะตังอุปปะบันนัง อรหันตาัคคคะสะวะ
 กา สัพพะพิสะกา สัพพะทานังพะวะติราโภกวันตุเม อ
 กานะคัจฉะติ ปุชามหาองคการนะ ภูสิตัง อะลัยยะสัพพะ
 พุทฺธานัง พุทฺธังรัตตะการันทะกัง โอนาโลมะละ นะพุทฺธ
 าวะชิลัยยะวะ ราคะกามะสะจะพัสสะ รากะภาโว ตะมะธิ
 จะลั๊กคะณะคะนามะละ อะอุ อะธิวะกังมุ้มัง ติละเทวานัง
 มหาสัตตะรา อุอุ อะอะ มะมะ มันตาอุสวาระลามหา มันตา
 ริงมะอะอุระกังใจยัง องค์กระโหติ ฯ

(ให้เจริญ ๓-๗ ที)

ธรรมห้องที่ ๓

ครูเทียนเล่มหนัก.....๒.....บาท ช้นบักเป็น ๕
 ต้น ๆ ละ ๙ ยอด ผึ่งหนัก.....๕.....ซ้ง ผ้า.....๑.....ไตร
 พระพุทฺธรูป.....๒.....องค์ มีบาตร, เก็บ, จ้อง, ตาลบัต
 ครอบเครื่องบวช ต้นกล้วย ๓ ต้นถ้าไม่มีสำคัญแข็งแรงห้าม
 ทำเด็ดขาดเพราะเป็นของรักษายาก ผู้ถือต้องอยู่ในศีล
 อุโบสถศีลเทอญ ฯ

ห้องที่ ๓ ลูกศมาน

คำอาราธนาธรรมห้องที่ ๓ ว่าดังนี้

สัมมาอาราธนานันถ สัมมาอรหัง มะหารหังยาจามิ ฯ
(ว่า ๓ ทน)

สาธุ ฯ อุกาสะ ข้าพเจ้าปิยะดาตั้งยังธรรมมะ
จะปะมะ ลิตฺติอุมิ สุปะพุทโธ อัมโมสุပ္ปัญโญพุทโธสังสัมพัทธ
ะกันตัง ลิริสามา ตานุนันจะปะมุณีโทอุตะมังสาริเย อะพุ
ติงกะรุณพัทธะมัญจะ ยังพุทโธกะปปิ บัดนี้ข้าพเจ้าขอซึ่ง
สำเร็จผลและญาณของพระองค์ ยังปิตติดวงเค้า อันพระ
เจ้าผาบมาร ในวัตตะสงสารอันเลิศ ขอให้มาบังเกิดใน
ทวารของข้าพเจ้า ในกาละบัดนี้เทอญ ฯ ละสิกาเยวาจา มุ
ธุดังกระรานังจะละโตคัจฉามิ ฯ

(รับอามะกันเต)

๑. อะรหัง สัมพุทโธยะกันเติง อัตติยะ สุปะโมกขัง

๒. คะลันถันอันโท โยสิกันยะ พุทฺธสัทอะนาเคคัจ
ฉะโนติงนาคัจฉะ ปิยะวัตถุกัมพะพุปะอะรัญญโณ กมุทโทสะ
เถนาจะ คัจฉะวะรังวะรัญญะทะสัมปิพุโธ อนันทเสนิกันติง
คะนัตสุจะคามิ ฯ

๓. อะหังบัพพะชาเย สัทธิงพุပ္ปัญโญ อะนาคัจฉะ
สัทธิงพุปะพะชนะนยะ นะวันโณจะปุริยะเสมิ ฯ

ธรรมบริษัท ๔ ไตร

(ไตร) ๑. ตูละละหะนัง กัมมะทะหะอุมิสะมิน
โต สุกันโนสุปะนุกัมปิทุสะวะ วะนันตุสังนาคัง สะลัทธิงนุ
กัมปัทธายะ อะนุกัมปิตังยาจามินุกัมปิละนาคัง

(ไตร) ๒. อะนัตถันติ นันจฺริยะ มัทสิทเธเสสนาคัง
ฉานันจะ สุปะริสะนัญฺญันจฺุฑริอะนันเต นาเคคัจฉา อะยฺญ
ทุกัมมัสสะริสสา

(ไตร) ๓. ยัญฺุฑรากันโฌ สารีเต ชายะ ทายะ ปุริมฺ
ทเส อะรังคาคัง สุปะพุทเธหิ

(ไตร) ๔. สัมพุทเธอุปัจฉิง ฑุรา ตัง โขฑุฑุ โปเต
สัตถา อะคันทะหิ ทัมปะตุริสัทธิง ๑

ธรรมสังฆอมถอดคุณผีต่าง ๆ

สัมมัชชะนีสัมมัชชะนัง อะกันตัง ทุตถุลาปะทุฏฺฐัง
สังฆัญจะอุโปสะสะ ปัญจะวัตเตอะนาเคสะ คัจฉะหะมัญฺ
ริคัจฉะวะระสะหังอะคันนาคันตุนาเคนะคุริมัญฺจิตติง คะ
ระยะนาสา มัทชะ ปัญยัตติงตุอะคันเทโสมะมะปัญจะนาคั
จฉาทุติงนาคัง สุตุนลาทิสะธิสฺุฑุมะมะสิริสะมะมะสิริ
สะมะ ตุนหังตุนหัง สิริมุตตังคะรัญฺ มะมะอะโปจะ นาโค
ตมะ มะทุฑุปัจชชะนาคัจฉะ นะเอโตกัมพูชะ อะคัฑฉะมิงปริ
ปุณันตุ ๑

อุตตังราคังคัจฉะวะรัง ลัมพุทิงอุตติง นาคริมะปุริ
 สุระซิง
 กัณปัญโญ อุมะสะอุริมะโทสะทะกันโน ลือมะมะมะสุนังนัง
 จะริสัง คังนาจิจังตังนโคเสมะ ฯ

ผังหลักเขตแดนสังสอนผี

ใช้ผังหินและหลักไม้แก่น ในเขตมีผีเข็ดขวาง และ
 สังสอนบอกเขาตามความปรารถนาของเรากล่าวอัติตะ
 พาล

คาถาเสกหินหรือหลัก

๑. สาธุ ฯ โอิโนคัจฉะลิตัจฉะวะรัง ะวังคังกุกุ
 สันทะโก นาคะมะนัสสา กัสสะปะสุกันโนคะเหติง บัพพะ
 ชัยยะมะลืออาริทะคัจฉะติเมตังคะรามิโนเสตวาเขตเต สุธัม
 เมการิสสังอัญตุมาจสังสะเลยยะมะสุเขตตา ฯ

๒. สุกันโนลืออัติตะโน ลิสฉะสมินติปริปุณณัญญัติ
 สุกัจฉะถิสุกันโนลือยติสะเสนะตุมหัง [เดือนขึ้นว่าตุมหัง ถ้า
 เดือนลงตุยหัง] คัจฉะโนลือริเตอัญญะ มะคะกัมโมปัญจ
 ะปัญญาเปตาเทวะทัตตา กุมพันตานังคิมหังวัตตะเมทานัน
 ง ปริยันตุทักขิเณยยา ปริเสชาติคัจฉันโนเตตุยหังคะรานัง
 ตุหังคะรานัง ชีวิตาโวโรการุกะธัมโมธัมเมนะ มะเสติ ฯ

ธรรมสังฆอมกรรมฐาน

อิติสังทาวายะ อุทินโนสังกับโปอุทิสะมะมะ จะ
 ลิสังนาตะกัฏเฐ อุทิติวะเสสะ ยะกัฏเฐจะจะสุทินโน วัต
 ตะตัญญะสุโมกขา จะตฺเสติ
 กัมมัง อุมินะมะกัฏเฐจะ สุระเสวะอาดัจฉะคฺคณคันจะปริเสวัง
 อะคฺคณหังนำคัง ปันทตสะกัถสุลัมพะ อฺริปะมัญคัจฉะคัจฉะ
 สุระริงยะยะคัจฉะโนเตคังนำคัง จิตติปริปนุณันติ อฺอุตวัต
 สาเสตโถนาโถโนกิงนากัง อฺเสสะโตกุกัมโมนาคัจฉะ อฺเสริ
 ปญจะนำคัจฉะโลกัยยะสัง นำคังกัมมังลัมพะทานันติ อฺสะ
 สาสะลััพพะยาวะ ฯ

(จบกรรมกรรมฐาน)

ขึ้นปิติพุทธมนต์กัถลัทธิกรรมบท ๙ โภฏี

พุทธมนต์ ๙ โภฏีพระคาถา

๑. ทุสา สาธุ สาทะสาสังसानา สังสาธุ สาธุ สุสัง
๒. นำคัง นำคะ สามะกฺุพะอะริยะ อะโน เกษา
 าวะวะ
๓. สาธุ ๆ พุทธะคุณณัง อัมมะ คุณณัง สังมะ
 คุณณัง สาธุ อุมะปญฺุทุสา
๔. ทะอุปะมะทา สุกา สาธุ
๕. อฺสังมิงอฺอังตัญจะโสเนาตัญจะลั

๖. สาธุๆ กาสาวัง อายุหันทาเสเค สาทะ สามะ
สาทะ

๗. สาธุ ภาวะปัญญาจะ สาส์ทอง อุมิ สังฆัง ยาจา
มิ จาตั้งนาคังคัจฉะโน สุนาสาทังสาธิ
(ให้ยื่นเอาแถวละ ๓ ตัวทำน้ำมนต์เสียผี)

ผูกตัวต้นลูกคณาน ๓๒

สะถะ ตะตะ สะตัง ลัพพะเยยยะ อับบุดุด อุกัน
อันกัม อันกัมกัม ลัพพะตุมคฺทอะธัต ทักหาปัดมาอุยยะ
กันพัญณะ

(จบ)

ปิติกรรมบท ๙ โกฎิพระคาถา

ห้อง ๓ ตอน ๒ (ลูกคณาน)

ลูกคณาน ๕

๑. กัง ๆ ซาๆ ซะสะระสะวะ เยวะระสะชียะ ๆ ยะ
๒. จะจะสะระสะชะยะ ยะวะชะยะยะพะสะ
๓. ะะกะพะสะสะวะตะคะ พะยะมะมะ
๔. อิมิลียะเมโนโทพุทโธ อัมโม ๆ อิมิกัง ๆ
๕. อิมิอะอะอุอุ นาเอโออังกัง พุทเธพุทเธสสะจะ
(ต่อไปนี้ไปเป็นลูกคณานทั้ง ๙ แล)

ลูกศรทัง ๙

๑. อิมอั้ง ๆ นะพะตัสลิมิณะ อะคัจฉะอะคัจทะวะ
๒. ทัสสะมังคังคะ ยะยะวะวะยะ ๆ
๓. เอยโยเอยยะ ลิริยะอะคัชชะพะตะอะยัตสะมังยะฯ
๔. ลิริยะอั้งคะหัง อะหังอะมัมหิลิริสะ
๕. ตาวะคะตาติ อะหังเทยยะ ยะอะอะอะวะกััง
๖. กัังคะนะเมรุ รุอุยุวะอะกุพะ
๗. กัันโนลิตัจฉะ อูรัมกันเต ะนะกะกััง กัังสะหะ
๘. เมโมพุนานัง อุงคัจฉาคะสะ หุรัมมะ มิสอั้ง
๙. สาริยะ เมอะคัง ๆ คะงัังกัังลัังลัังระวะตุ

เมื่อจะทำอะไร ให้แต่งกายถึง ครูเทียนเล่มบาท เล่ม
หนัก....บาท เทียนน้อยค่าคิง....เล่ม ข้าวตอก ๗ ชั้น นอก
นั้นตามเดิม

(จบห้อง ๓ เท่านั้น)

ธรรมห้องที่ ๔ เทียนเล่มฮ้อย

ถ้าจะอย่างไรก็ดี ให้แต่งกายถึงเทียนเล่มพัน
น้ำมันหมื่น ข้าวตอกแตกร้อยชั้น ชั้นบักเป็น ๕ ต้น ๆ ละ
เก้าชั้น ผ้าขาว ๕ ศอก

สุกคมาน ๑๒

๑. รุจรุมนุทสสะ คุระนัจลิตติ อะหันทันยันทุขิมิตรา
๒. อะโนโทอะนุพะนะพะ คัจฉะมิงคุรุหิง ธายะเยอุ
๓. มาตาปีตุคะรณะ เมรุรุตั้ง คุริลิมิอังระนาคังคะ
๔. วุทธะโสจะนะ คัจฉาปัทธิสุริยะ คะมุจัน ตาทิริยะ
๕. อุมัสสะทะนัสสิริ วุทธะจะ ทัสสะมิ ปัทธิมะอุ

ระเสมถ

๖. คุชชะพัชชะคุรัชชี กัมมัสสะ เปติคะนัจลิริยัต
๗. คุรุมัสสะมัง จัตทังนาคัจฉะ คุรุหุนานาวัสสะ

เปติง

๘. อะหะเปตวา คัจฉะโนเตรัสสะ สัทธิงสัพพัญญู
๙. ตัญญาณัง สัพพัตถา อะยะเปตัสสะริพะพุทเธ
๑๐. จะนุงเนยยานะ ปัจลิวะระ กันกันยัตถุมัต
๑๑. ปัจชิงยัสสะมันตา สมิงมันยัสสะสะทายะเยอุหะ
๑๒. โนโทมัสสะมิง อุทธัสสะทะตติัพพะสะ ๆ หะ ๆ

ถ้าจะทำการสำคัญ จะแต่งคายรวมกันก็ได้คือ มีเทียนเล่ม
 ฮ้อยเล่มพัน ข้าวตอก ๑๐๐ ชั้น ชั้นบักเป็น ๕ ต้น ๆ ละ ๙
 ชั้นแพรวขาว ๕ ศอก ผีงหนัก.....บาท น้ำมัน.....

ห้องที่ ๕ ธรรมดวงใหญ่รวมหมด

เมื่อผู้ใดจะสืบเรียนธรรมห้องนี้ ให้แต่งกายเทียน
เล่มพอพันแล้วต้องทำดังนี้ต่อไปนี้เทอญ

“สาธุ ๆ กันเต ธุสาหังยันติง”

(กราบลง)

สาธุ อัมโมกุตตะระพุทโธ รัสสะวาकुเทศมิง
อุรัมกันเต นาโคสะอัมมังคะเรยยะเปรັชชะ
ยัสสมิงตังอัมโลเก ยัญตุตติจิรูปะสะโนเคสะอัยยิ
สิริตติจะ พุทธะสังเคยฺสะมันโตสุโกจะสะอุมิกันติงทะยายยะ
กัจโทสุโน คังคัจฉะ กุอัมมัง ยะมันจะละสิจะ สัทธิงจะตุหุ
ระ เสตทะะ กันตีโสตนุหัสสะ อุทธิงกันเนวัสสสิง มันนาจะ
สะจุตตะชุกโค โนหัสสะอัมเม อัมมัสสะ มรณะตุรินะสังเค กุ
อัมมิกะพุเต อุชชัยยะติ ระอุทโธสุเปโย อุตสิวิกัสสะ โล
กัสสะ พะยะอะปัจสะวะปัจสะวิพะชะนะะ หุอะหะพะสุริยะ
อริยะกัตติงยะภูตัสสะ อุรัสมังโนเวสะมันตา อัมมะหิเนาเคน
ะ สุนามิกันโนเถระ สัพพะสิวีเชเขตฺสลิ นนะนะเมเสนะโมสุ
ชัยยะปริณินะโสณะโคคะนัจสมิง กิงวะ ๆ จะ ชะชะนะเยสุ
เยยุงวาเยยยะยุงโว โสวังสังกุพะสัพพะปัญญ โหจะวังนะอูติ
อันตัง สะคะเนวัสสะวา สัพพิติวังวะวัสสะ เปตุงอะจะนะ
จะชะ ชังชะหะอัมมะมะวะหมมิ ฯ

ต่อไปนี้ให้สูตร ๘ ทิศา ๑๑ ทิศา ให้หันไปตามทิศ
ทั้ง ๘ ทั้ง ๑๖ ทิศนั้นเทอญ

เอาคาถานี้สูตร

ธรรมห้องใหญ่ผู้ใดจะสืบเรียน อาจารย์ท่านว่า
ให้ตั้งศีลสมาบัติ อย่าตั้งศีลสมาสาทว่า อักขระ ย่อปลาย
ใสตันย่อตันใสปลาย

คาถาสูตร ๑๖ ทิศา

๑. ตั้งปัจฉิมรัสสะ ปัตตะรัสสะมิง ภูชะ สะปะ ชันติ ทุรัส
สะอะยันติง
๒. กัตวาสุธัมมัง การานโนเสวะ ตุยหัง วันตังคะเหตุง
๓. ปัชชังนาเคนะ เจสุระชะปะชังคันจะปารันจะนา
๔. ปัญจะนากัญจะปะระชะ กัมมะจะริยะ คันจะ
ปริญญจะ
๕. ปัจจุชะชะคัจฉะมิงเวยยะจะ เยวาสุรัสสะมิง สระ
๖. นาเคนะ รัสสะปะเนจะ รัสสะเจวะตุงรัสสะลินา จะคา
๗. ตัสสะโนรัสสะวาเยวะ คะสุริอั้งเปตุงรัสสะมิง
๘. อุตตะรัสสะมิง นาคัจฉะวาเห ตุระสะปะตถะคัจฉะ
นะปะชัง
๙. ประระนามะ จะระรัสสะมิง นาคัจฉะนารัสสะมิงนา
๑๐. สุณนาเคนะ ปริญัสสะมังเนนะ จะรัสสะมิง นาคัจ
ฉะมิงนาคัง

๑๑. คัจจตะเหหัง สังข์กับโป
๑๒. นาเค คัสสะวะยุหะตั้งโม
๑๓. สัตตะอุเทสายิ สุพุทฺธัสสะ มันทาสังข์ปะปะ
๑๔. คิริคันทะ เสตวานะพะคัจจสิอุปฺปนโนเสเวตถา
๑๕. กังนาคังคิริสาโมโกปะตัสสะ ปรีปุณนัง
๑๖. นะมะพะทะ ลัชชะโมเต ยัสสะโมเต เยสิริ เต

ลือะริยะ

บทนี้เป็นบทคำนำ ของพระอาจารย์ ชื่ออริยะเมตตรัยโย ท่านผู้จะนำพาปริสัทธรรม ทุกห้องทุกไตร ถ้าผู้ใดจะสืบเรียน หรือจะกระทำการอย่างใดก็ดี ใช้แต่งกายคือ เทียนพันเล่มเถิด

สูตรตั้งนี้ต่อไปอีก

๑. ทุดทุณะวามามิกา
๒. อิทชะรายเค ปะณะเมหันตา
๓. คิริเคตัง อันตรายิเก
๔. เขตตานามมุง อุงสะหะ
๕. อุงสะหะ คิริมัญจะสะทายะกะจายะณะ
๖. นาคาคิริง กุตสะระธัมมิโยนาเคคัจฉะ
๗. อุงมิงนะมัสสะการัง เสสะสันติโยตะถาดตา เวร

าอัชชะ

๘. สุทิมหังกันติง อุทิสเสสะมะปาจะวัตคิโย นารา

ลัยะ

๙. ภิมุขคัซชะ ปามุขคัซชะอนุنامهหังวารุกาตัพพัง
อะจินตังนาคันจะ

๑๐. นาราตริิงมายะทาหายะ พังทะลายยะ สุขา
ยะ หิตายะโลหิตายะ พายะ นารายะ คัทหายะ นะมะ
พะธายะ

๑๑. วะวะวายะ คัทหะธายะ นะโมมายะ ยะลักขิ
ตายะ ลักเคยะทายะ ปริยักขาอะทายะ หับหายยะ นะมาย
ยะ กัจจายะถายยะ

๑๒. กัมมะทะรายะ กิดสાયะ ทะลายยะ พะมายะ
ทะลายยะอิสายะ ทะลายยะ เทวะ ตายะ ทะลายยะ อิณี
ทะลายยะ คุดตะนาคังนะมายยะหันตายนะริเสตถา นะเสต
โถมะระชิกัง ฯ

๑๓. กุกกุวิสัททะโก มนัสสะคัจฉะปะมะหิงสาณา
โค โคโนอิสิริโต ปัญโญทะเรโยนะมะ

๑๔. กันกิงนามะกิง ตัญญุอะอัสสะคันตังอุททะ
อิททะคิตถามิ ติตถาหิ

เมื่อสูตรแล้ว จึงค่อยหาดาบมาวางไว้ต่อหน้าคายน
เรียกบาท ๑ ลูกขึ้นตัด ถ้าเราจะตัดผีในเมื่อเรารักษาคน
ป่วยจึงค่อยทำ

เมื่อสูตรจบแล้วจึงยกคายนลงวางไว้ แล้วว่าคำ
อาราธนาเอาคุณพระธรรมเสียก่อน จึงค่อยทำอย่างอื่น
ต่อไปอีก

ถ้าจะตัดผีใช้ด้าย ๓ สี แล้วมัดจำ ๕ ประการแล้ว
จึงเสกตัดเทอญ

คำอาราธนาธรรมดวงใหญ่

สาธุ ๆ โอกาสะ ๆ ข้าพเจ้าผู้ทรงนามปรากฏชื่อ
 ว่า ปิตียะสูตร พุทโธ พุทธเอ พุทธะ ศาสดา ข้าพเจ้าจะขอ
 เหาร์คมีกรรมบท ต่อท่านอาจารย์ ขอทรงนามอาจารย์
 ตนชื่อว่าอริยะเมตตรัย องค์จะล่วงลัดลงมาตรัส ภาย
 ภาคหน้าพุทธะสัมพัญญเจ้า ข้าพเจ้าขอลองทุกขะกิริยา
 เหมือนดังพระองค์ทรงทุกขะกิริยาปางนั้น ในสถานที่นี้
 เปรียบเหมือนอารามของพระองค์ ข้าพเจ้า ขออาราธนา
 ไตรยะปิฎกถ้วนเสร็จจบชั้นธ้อขอตั้งอิริยาบถทั้ง ๔
 อินทรีย์ทั้ง ๖ อากา ๓๒ มาตั้งไว้เป็นอารามของพระองค์
 ในกาละบัดเดี๋ยวนี้เทอญ

สาธุ พุทโธ อารานานัง คัจฉามิ ธัมโม อารา
 นานัง คัจฉามิ สังโฆ อารานานัง คัจฉามิฯ

แล้วกล่าวปริมาทสั่งสอนเขา ให้เขารับน้ำสัจจะ
 ต่อเราแล้ว ให้กล่าวทำเหมือนสวดนาคให้หันหน้าไป ๘ ทิศ
 อาจารย์ครูธรรมจงสูตรขึ้นเถิด แต่ให้เอาคาถาบทใช้สวด
 นั้นสวด อย่าเอาบทลูกคะฌมานนี้สวดเทอญ

โลภียะฉาน ๓๒ ลุคคะฉาน คาถาลุคคะฉานโลภียะ ๓๒

๑. สะยะยะ ชะชะ อะวังวะคังคะเจอร์ สะสะสะ
๒. ณะยะชะกะนะอุอั้ง อุจจะจั้งจะงะจะ
๓. ตะพะยั้งยะยั้งยะ ทังทะรุหุณะมะยะมะ
๔. ตะพะทังอะ อุมะยะพะยุยะหะชะชะยะพะ
๕. ชะยะณะทะ สั้งอั้งชิสัทธิอุมิ ชิระชะ
๖. ตังตุยพะเทระ อุมะยะชะยะ ๆ พะยาพะนัง
๗. สัพพะยาพะยัยสทธิ อังคัจฉะติตัญญู
๘. เอยยังอุณโณ กันโต อิติยะพะยะจงจะชิ
๙. อัปโปนสิ ยะตุงยะริตันตัพติงอุงจะ
๑๐. อุทเทโสเปติง พะยั้งพะเสยยะสะ
๑๑. อุทอั้งโธโนรัสสะวา สั้งคัมพันเตนะเมสะ
๑๒. อุทัตริยักโข ปะมุขคัจโธ สะนามหังคัจฉะ

วะเนหะ

๑๓. กันตินามโม สเขตตาทะยักปักขาตัง
๑๔. อัญญูสิริติ เมติพะกุดัจฉะหัง
๑๕. กัมมินจะ ทันโณสุเขตตานามมิง
๑๖. อัญญูเตลิอันอัตรายิโก อุตตุอัดสะมิง
๑๗. กัมมัดชิงระวัง คังคะอะยัสสะ อังกิงกามมัง

กาเมสุ

๑๘. กัมมัฏฐะพิเศษฐา อุโปสะกังคิริมานันจะ
 ๑๙. สัพพะปัญญ ตัญพานังมัตเตสังกับโปทะยัตถิ
 ๒๐. ตุมมะราสีโณ สุขเขตตะ “ตัมหิ” ถ้าเดือนลง
 ว่า “ตัมหะ”

๒๑. คุณตตะริเต อัญยิงกิงยะปะทละเมยันตีติ
 ๒๒. อัคคะมะเนหัง ถวินนัยโย อะตัมปิตัจจะ
 ๒๓. ทักขินาจะ ปริปูนันตัง อุทัมปิการะนันตี
 อุตจันตัง อะนัมหิตัจจะ

๒๔. ทรตีปัญญาเสเรสสะ พัชชิงอุณณาฯ ภิมุกโข
 ๒๕. ปัจฉิมมาระโก อันโยสิเรละ สุตตะตังยันตีปริสะ
 ๒๖. ภายยะวะโก สุขเขตตาหุงตีติ อินทียะวัคขัง
 ๒๗. อุตติณนังนาคัง หันโคหันตัวหันดิน ขิริมายะ
 ปัจสวอะ

๒๘. อิศารันโตคะหิตชิงสัมปันโน กะจายยะละ นา
 ราคิรินันจะ

๒๙. ยะสัพพะละมะละ สัพพะอุเมทะสัพ สัพพะ
 ทะอุ ๆ สัพพะปัจชะปัจชะ

๓๐. ตัญอุต ๆ ตัญจะอุทอะอุตโธ สิทธิสิทอุต อุต
 ติตังนังหัม

๓๑. พันทะยะมัตตัง สะยายะมัตตัง อุตทะมัตติ คิริ
 นามมะหัง

๓๒. นะสัพพะถังสัพพะทัง สัพพะโกนะโมเมตตา

สาธุสัพพะถะกายะ ยะสะตุตฺถุญหับนาคัจฉะหัม

ธรรม ๕ สลึง เทียนน้อย ๕-๘ คู่ เทียนเล่มบาท คู่

กรวย ๕-๘ คู่ เงิน.....แพรวขาว.....ศอก

ธรรมห้อง ๕ สลึง

กิงนะโมสีโกนะโมเต สุท้านดั่งรืออะปิยะปะหุงผี
หุงเล็กเรียก กุจักเรียกพระเสน่หาพระศรัทธามานั่งห้อง
มานั่งย่องเหนือหัวแห่งกุตนกุตติยั้งกว่าช่างเจ็ดสาร วิมาน
มานั่งห้องมานั่งย่องเหนือบุญ ตนกี้ดีดั่งพระพุทธรัตตะนั่ง
สั้มมาสั้มพุทโธ สั้มปะนิจิตตะอะระหันดั่ง เจือกอยู่น้ำเจือก
พูเจือกฮูเจือกเพี้ย อะจิตเจียกสาระเพียกสาหายวะ

อะทง ๆ แสงตากูท้อแผ่นฟ้าหน้ากูท้อแผ่นดิน
พระยากาบิลอยู่หล้า่น้ำมาบังตนกู สามสิบซุมพ้อหมอเฒ่า
มาบังตนกู เก้าฮ้อย ๙๐ ซุมพ้อหมอหลวงมาบังตนกู เขา
ใส่ครุเหล็กมากูกี้กี่ป้อมีถอง เขาใส่ครุขั้วธนูทองมา กูกี้บ
อมีย่านเขาใส่ครุต่างบ้านมากูกี้บ้อมิกแล้ว เขาใส่ครุขั้วธนู
ทองมาแผ่นทองกุจักรับ รับเนื้อพระยาจกแก้ว ๘ ดวง

ดวงหนึ่งนั้น กุจักใช้ให้ไปบ้นผืออยู่ถ้านำภูกี้ให้ไป
บ้นหัวเสียกี้ให้ไปผันหัวเสีย

ดวงหนึ่งนั้น กุจกัซให้ไปบั่นผิวยู่ธูน่าเงือก ก็ให้
ไปบั่นหัวเสยก็ให้ไปผันหัวเสย

ดวงหนึ่งนั้นกุจกัซให้ไปบั่นผิแม่ย่าเขารัฐใส่เทียว
มา ก็ให้ไปบั่นหัวเสยก็ให้ไปผันหัวเสย

ดวงหนึ่งนั้น ก็จกัซให้ไปบั่นผิเขาใส่ครุหมากดา
เหาะมาทางอากาศ ก็ให้ไปบั่นหัวเสย ก็ให้ไปผันหัวเสย

ดวงหนึ่งนั้นกุจกัซให้ไปบั่นผิอยู่ภูเฝ้าปางผิอยู่ทอผี
ท่าและผิหุงก็ให้ไปบั่นหัวเสย ก็ให้ไปผันหัวเสย

ดวงหนึ่งนั้น ก็จกัซให้ไปบั่นผิเขาใส่ครุกริ้วตอก
และบิตรังก็ให้ไปบั่นหัวเสย ก็ให้ไปผันหัวเสย

ดวงหนึ่งนั้น กุจกัซให้ไปบั่นเขาใส่ครุแบกค้อน
และบังติ ก็ให้ไปบั่นหัวเสย ก็ให้ไปผันหัวเสย

ดวงหนึ่งนั้น ก็ใช้ให้ไปบั่น เขาใส่ครุแบกง้าวและ
บังพันก็ให้ไปบั่นหัวเสย ก็ให้ไปผันหัวเสย

ให้เขาอ่อนกุปานกบ ให้เขานบกุปานเขียดให้เขา
เหยียดกุปานงู ไปบั่นแล้วจักรแก้วริบมามาเนอมาบังกำ
หลัง อย่าเข้ามาบังกำหน้า อย่างนานมาบังทางแยง และ
ทางขาบังทั้งตาคู่หน้าเมื่อหน้ามาบังทั้งเสื่อกูปุนอนมาบัง
ทั้งขอนกูผ่าพินหนึ่งเข้ามาบังทั้งเจ้าผู้นั่งเฝ้าตีไฟ มาบัง
ทั้งผู้ขึ้นบันได มาบังทั้งผู้ไปตักน้ำ นะสิทธีระบัง อัมโมลัว
หายยะ

นะแสนเงือก อยู่ใต้คอเฮือ มาบังตนกฤษณะแสนเสื่อ
อยู่ใต้พุ่มไม้มาบังตนกฐิโรยทามาบังตนกฐิระราเชียงเสมา
บังตนกฐิ ออกกฐิเป็นแมงแกว แอวกฐิเป็นแมงเข็บ เล็กกฐิเป็น
แมลงป่อง ขะหนองกฐิเป็นงูสา ขนตากกฐิท่อลำจิว นีวก้อยก
ทอลำจวงลำจัน

นะแก่นไม้ประดู่ลำสูง มาบังตนกฐิ ไม้ยุงและไม้
ยางมาบังตนกฐิ ไม้ฟางและไม้เหื่อมาบังตนกฐิ ไม้ไผ่เกื้ออยู่
เทิงกฐิมาบังตนกฐิ นะกฐิเขาข้ามมาบังตนกฐิ นะน้ำเขาเขียวมา
บังตนกฐิ กฐิบังให้ง้าวสะทบ กฐิสตบให้ง้าวสะท้าน กฐิป่าน
ให้ง้าวสะเต็น นะลิตธิ์ นะบังธัมโม ลัวหายยะ

(จบ) ๓ บท แต่ยังมีต่ออีก

๓ บทนี้ วิธีใช้ดังนี้ แต่งหน้างัว ๔ โทง แล้วเสกใส่
โทงนั้น เมื่อเสกเสร็จแล้วเอาโทงนั้นไปฝัง ในที่มีผีเข็ดแข็ง
ให้ฝังไว้ ๔ แจกเทอญ

บทต่อไป

มหากงศ์การฟ้าสนั่นใช้ปั้นหัวผี

นะโมตนกฐินี้ หากแม่องศ์การฟ้าสนั่น กฐิกักปั้นหัว
ผีก็ได้แตกกระจาย นะโมโทนะเส กฐินี้หากแมนสิมหาเถรฟ้า
สนั่น ก็จักปั้นหัวผี กงจักรกฐิตีพอบานกงจักร พระอาทิตย์
นะพุทโธ นะธัมโม นะสังโฆ กฐิปากใส่ข้าง ๆ ก็สลบ กฐิ
ตบมือขึ้นผีก็พ่าย ครั้นพ่ายแล้ว กงจักรแก้ว จักเป่านะ

ล้มบ่อย มหาล้มบ่อย ภูบอกว่าหมากล้มบ่อย ภู่ว่าหมาก
 อ้อมล้อมตอกอยู่กลางตง ตกใส่หัวผีโพงป่าไม้ตกใส่ผี ดั่ง
 ก้องเหมือนฟ้าสนั่นป่นเสียงเค็ง ๆ ผีโพงใจเต้นหนีป่าด้าน
 องค์การมหาฟ้าสนั่น นะบ่น ๆ สนั่นหัวผี ยีหัวบอบช้อมกุ
 เคยตัดคอผี อีอะติดติ พิทีเวนะ สะหะ ปิดกั้งๆ พุทธายยะ
 นะมัสเส สันตะพุทระสะหะเพิกฯ

บทขับผีและจัดผีต่าง ๆ

นะสิทธิการ ครูบาอาจารย์ให้ภูขับภูจึงได้ขับ ภูจัก
 ขับผีตงและผีป่าผีท่าและผีเมือง ผีเรือนชานและนอกบ้าน
 ผีจุมปากและบวกรหมูผีอยู่ภูและอยู่ถ้ำ ผีหนังง้าเขา ฮู้ฮู้
 เทิงบกผีบ่อนหินค้อนสันภูจักตี ผีบ่อนหินค้อนฮู้จักฟาดภูจัก
 แปง คาคตน้อยไปกวาดผีหินนะสะหะเพิก
 (จบธรรมห้องนี้)

๖. ห้องอุปคุตเถระ

ใช้กันบ้านเรือน หรือจัดผีเวลาร้าย

คาถาอุปคุตเสกฝ้ายผูกคาทึบ

อุปคุตโตมหาเถโร ยัง ๆ อุปคุต ตังมหาเถรัง
 ยังกายะพัจจะ สัพพะเพยักขา ปะลายันตุ

บทนี้เสกน้ำใส่คนผีเข้ากิน หรือเสกหว่านไฟ

อุปะคุโต มหาเถโร สุชะโสสีละसानามะ มัตถา เก
อุปะคุตตังมะหาเถรัง ลีชะมิปักขังนะสุคะ อุณหันตุ ฯ

อุปะคุตนี้ใช้เวลาผีร้ายร้อนเดือดต่าง ๆ

ให้แต่งผ้าไตร ๑ ไตร ต้นกล้วย ๑ ต้น หญ้าคา
มัดติดกับต้นกล้วยกำมือ ๑ พระบท ๕ รูปเทียนเล่ม ๑ คู่
บูชาพระบทมีบาตเก็บของครบเครื่องบรรพชาเทอญ ถ้า
จะแต่งอุปะคุต ๓ ฮ้านให้แต่งต้นกล้วย ๔ ต้นเสกรวมกันกับ
บทลูกคะฉมาน แต่เพิ่มผึ้งใส่อีกตามบอกไว้

คาถาสวดอุปะคุต

ยัง ๆ อุปะคุตตัง มหาเถรัง เย ๆ อุปะคุตเต มหา
เถเร โย ๆ อุปะคุโต มหาเถโร ลัพพะพุทอะสายยะ ลัพพะ
พันธัง พุทพันธัง อัมมะพันธัง ลังมะพันธัง พุทอะลิ่งลิ่ง
นะ มัตถัมมังรัต ทาเยยะนะกุจักให้เป็นเผือกแสนตาโมก
กุจักให้เป็นตาฮ้อยชั้น ชะนีถายะนะโมมหาสาตัจตะ อะโม
มหาโอกาสะ ติตถาห ฯ

สาธุ ๆ ผู้ข้าขออาราธนา เาองค์สมเด็จพระเจ้า
 ตนกัณฑ์ตนบังตน ปราบกฏใต้แหล่งหล้าที่พื้นพระคงคา สอง
 หน่วยตาทูลูกฮ้อนปานเปลวสองเอวก็มีพิชชะชู สองทูลูกมี
 พระโองอองและสาบทำ กำหนดากุมิพระดับมระเมยศวร
 กำหลังกุมิพระยาข้างน้ำ ไต้หลุ่มพื้นกุมินางธรรณี กำซ้าย
 กุมิหอมกุมารเพชร จงเสด็จออกมา ที่พื้นพระคงคา
 กำจัดตัดหัวผีให้ขาด ปาดลื่นผีมาเห็ดเก็บตีน สิ้นหัวใจผี
 และหน่วยตาศีมาเห็ดตั้งตั้งทั้งคอก เจาะหัวใจผีและหน่วย
 ตาศี มากระทำพระวิกรรม ด้วยคาถาอุทิศุตโตมหาเถโร
 สัพพะพุทธรสาเยะ สัพพะพันธัง พุทธรพันธัง อัมมะพันธัง
 สังฆะพันธัง กายพันธะนัง ปาหาระหะติ ยิสัพเพลักเก
 ยักขาปลายันติ ฯ

จิตและแก้ต่าง ๆ

สิทธิพระมหาเถรดำแย สิทธิแก้กัจจก แก้พิชแสลง
 แก้ไขงาแขง แก้ตะลางเหล็กเพชร แก้ไขผีให้และผีแถนผี
 เท็จผีเห็ด ผีบริสาทนานาต่าง ๆ กัน พระศรีอริยเมตตรัย
 โย เจ้าแต่งให้กู่ลงมา แก้พิชสะหมาบ้า พวนนอกหนาวใน
 พวนไหม้อาตุขันธ์ กูจิงจักแก้ ผีเงือกและผีงู ผีอยู่ภูและผีอยู่
 ถ้ำ ผีอยู่น้ำและอยู่บกกัจจกแก้ แก้ปองนักคะราช บริกุม
 ภัน แก้มนต์แก้ขันธ์ แก้อาถันขันธ์ยักษ์ แก้คุณผี อันมาฝัน
 ปักตุ ต้นครุนอกบ้าน แก้คุณหมาก สัมป่อยฝังรูปฝังรอย
 ปิ่นหน้าปิ่นหลังแก้จัวธนูแก้ครุหน้าน้อย แก้หน้าสามสาย
 พระศรีอริยเมตตรัยโย แต่งให้กู่ลงมาแก้ เสกพุทธรมนต์จัก
 ตั้งมณฑลวางไว้สามชั้นพุทธรังจักกะวะรัง อัมมังจักกะวะ

รัง สัมผัสจักกะวะรัง กุจักไปตักเอาน้ำอันอยู่อันมิโบสถ์
 จักมาล้างโทษท่านอันตราย ภาวะกรรมวจีกรรมนะโน
 กรรม กรรมได้สร้างไว้แต่ชาติก่อนภายหลังน้ำใจข้ายังตั้ง
 ต่อ พุทธว่า อัมมวะ สัมมวะ ผุงฝิบริสาทสุเอย สัจจอะเฮย
 หัวออกไปภายนอกพันขอบจักรวาท อหังวันทาปะสิทธิเม ฯ

ห้องจิตพระตรัย

สิทธิพระพุทโธจิต สิทธิพระอัมโมจิต สิทธิพระ
 สัมโมจิต ฝินารายณ์พระอัมเจ้าจิตเสย ฝิพายและฝิเป้า
 พระอัมเจ้าจิตเสย เป้าโพงฝิพระอัมเจ้าจิต ฝิตัวใหญ่มัน
 เท้าแม่ควายพระอัมเจ้าจิตเสย ฝิบินบนมาทางอากาศพระ
 อัมเจ้าจิตเสย ฝินาคราชมันฮ้องอยู่ในถ้ำ ในรูพระอัมเจ้า
 จิตเสยฝินกเค้าบินมาฮ้องกุเกอาขวัณพระอัมเจ้าจิต เสย
 สุกสะวะรังสะหายยะ พุทธะสิกะ อัมมะสิกะ สัมมะสิกะ
 พุทธนิกาย อัมมะนิกาย สัมมะนิกาย พุทธังคลาย อัมมัง
 คลาย สัมมังคลาย พุทธังกำหلاب อัมมังกำหلاب สัมม
 ังกำหلاب พุทธังระบับ อัมมังระบับ สัมมังระบับ พุทธ
 ังละลาย อัมมังละลาย สัมมังละลาย พุทธังสุญหาย อัม
 มังสุญหาย สัมมังสุญหาย พุทธังสุญไป อัมมังสุญไป สัมม
 ังสุญไป พุทธโธสุญ อัมโมสุญ สัมโมสุญ ฯ

ห้องจิตใหญ่จิตได้ทุกอย่าง

๑ สิทธิพระพุทโธจิต สิทธิพระอัมโมจิต สิทธิพระสังโฆจิต กุสิจิตทั้งผ้ากุสิจิต ทั้งเรือนกุสิจิตทั้งชาน กุสิจิตทั้งเส้าไม้มอก กุสิจิตทั้งเส้าไม้แก่น กุสิจิตทั้งแผ่นปฐพี กุสิจิตทั้งผีพระยามารมีมือถือเครื่องอาวุธ หอกดาบและหลาวแหลมมีคมอันกล้า ช้างม้าเข้ามาเขื่อนนันทระจอมทันทแจ้งจอตคิดถึงยอดพระปัญญาบารมีว่าวันทาวันยังพระปัญญาบารมีเป็นเค้าด้วยเดชพระพุทโธเจ้า ด้วยเดชพระอัมมะเจ้า ด้วยเดชพระสังฆะเจ้า พระปัจเจกโพธิเจ้า ๘ หมื่น ๔ พันพระองค์ ขอให้ลงมาช่วยจิต ฝินารายพระอัมเจ้าจิตเสีย ฝิพายและฝิเป่าพระอัมเจ้าจิตเสียเป่าโพงฝิพระอัมเจ้าจิตเสีย ฝิอยู่ในศิริอันฐูมาเที่ยวบ้านพระอัมเจ้าจิตเสีย ฝิโพงปอบหวานกะลือพระอัมเจ้าจิตเสียฝิถือไฟและแยงแห่วนพระอัมเจ้าจิตเสีย ฝิลูกเล่นเข้ามาเทียมตนพระอัมเจ้าจิตเสียฝิหมอมนต์ ฝิบริสาทพระอัมเจ้าจิตเสีย มักเจ้าปะเหล่าพวงพันพระอัมเจ้าจิตเสียฝิ ฝิมักโหม่มกันเสพปีเสพแคนพระอัมเจ้าจิตเสีย ฝิเข้าสามแสนพระอัมเจ้าจิตเสีย ฝิแมนตาทอกพระอัมเจ้าจิตเสีย ฝิพุนรูบ่อรู้จักคุณพระศาสนา ฝิอัตะพาลลักลานพาโล ฟ้อนโงฟ้อนแงนพระอัมเจ้าจิตเสีย ฝิเป็นอะหลอและใส่มาเข็ดแข็งพระอัมเจ้าจิตเสีย ฝิตายปัจจุบันเขามาเขาพัน ช้างแทงควายชนพระ

อัมเจ้าจิตเสียบ ผีพายจํานำแขกเลือดแขกลมพระอัมเจ้าจิต
 เสียบ แม่มดกล่าวกัถอยมุสาพระอัมเจ้าจิตเสียบ ผีมะเหเทพา
 ยอดมข่มมาพระอัมเจ้าจิตเสียบ ผีมนต์ยาเต่าออกดำออก
 แดงพระอัมเจ้าจิตเสียบ ผีหุ่นรูบ่อรู้จักคุณพระศาสนา ผีอັต
 ะพาลลักลานกินเหล้าพระอัมเจ้าจิตเสียบ สิทธิพระพุทโธ
 เจ้าสิทธิพระอัมโมเจ้า สิทธิพระสังโฆเจ้า ๘ หมื่น ๔ พัน
 พระองค์ขอให้ลงมาช่วยจิต ผีอັตะพาลเที่ยวโลกโลกาบาบ
 ใ้ใจพาล พระอัมเจ้าจิตเสียบ สิทธิพระพุทโธจิต สิทธิพระ
 อัมโมจิต สิทธิพระสังโฆจิต พระอรหันตาเจ้า ๘ หมื่น ๔
 พันพระองค์ ขอให้ลงมาช่วยจิต กุ๊กกิดไปเบื่องขวาได้ ๓
 พันโยชน์ สิทธิพระพุทโธจิต สิทธิพระอัมโมจิต สิทธิพระ
 สังโฆจิตอหังวันทาปะสิทธิเม ฯ

ปัญญาบารมี ๓๐ ทศ

ใช้กำจัดผีทุกชนิดเสกทำน้ำมนต์

อิตปิโส ภควาโคตม ยาม นาทพระชินชาติศาสนา
 จงแผ่ปัญญาปาระมีดวงประเสริฐจึงบังเกิดบ่อมีนาน ผุง
 หมูปัญญาปาระมีญาณ ๓๐ ทศ ลัจจะปาระมีบาระวังแลดี
 แวดล้อม พระปัญญาปาระมีล้อมระวังดี สีละปาระมีเป็น
 หอกดาบและหลาวแหลน เมตตาศาระมีมาเป็นปืนอะทิจู
 ะปาระมียืนยายยังตั้งต่อ ขันติปาระมีก่อเป็นเวียง อริยะ
 ปาระมีเวียนเป็นต้าย กายเกิดเป็นหน้าไม้และปืนไฟ อุบ

เปกขาปาระมี ยายยังไปทุกแห่ง อุปปะปาระมีแต่งเป็น
 ฝน สน ๗ ถือปิ่นยีนยายยังสพห่อ ตั้งต่อพ้อมาร ทานะ
 ปาระมี เป็นนะที่ไหลนองเน็ก เต็มค้วงเขตโพลีลัจจะปาระ
 มี เป็นโพธิสีสมกั๊งอากาศ เตียรระดาตทั่วพวยบน เนกขัม
 มะปาระมี เป็นบุพผา บานจุมจีจ้อ บานช่องช่อฮุ่งเฮือง
 งาม เต็มสถานช่องเขตบุชาพระเกตแก้วมูณี เมตตาปาระ
 มีมาระวังแลดีเวดล้อมอ้อมผู้ช้อยู้อิสสา ๗ หลายหลากเกิด
 พร้อมพากบอริบวน ทั้งบวงแปลงเป็นม้อนคมเหล็กกล้า
 เพชรกล้าเป็นม้อน ฟ้าลงมาผ่าข้างหัวผี ดีหัวมารกระดาน
 หัวผีแตกเลือดย่อยหยาด ตออะเวจีผิงรุสีฟตฟองมารตาย
 กองเตียรระดาต พระบาทเจ้าเสกตาธา ทั้งสองตาหลับอยู่
 เมินนาน เป็นนิจการเพราะว่าคันที้เจ้านี้ไหลหลัง แถวน้ำ
 ทั้งฮำผนข้าน้อยน้อยนิยม ตนมมาทุกชาติ ๗ บ่อห่อนขาด
 แห่งเพลิงหัว บ่อกลัวเกรงสังจักหยาด คือตั้งเสียงสีหนาด
 เจ้าตั้งต่อธรณีปถพีไหวห้วน มารสะอันตื่นเฮฮอน เพราะวา
 มารเอากันหนีหลีกฝีกหนีไกล ไปอยู่จอมเขาพระสุเมรุภาย
 ฟ้า นะโมพุททายะ อัมโมอัมมาเยสังโฆสังมาเย คัจฉะอะ
 มุมทิ โอกาเสตติตถาหิ ๕

ให้เจริญหลับตา เอามือขวาทับมือซ้ายนั่งขัดทะ
 ษมาตเอาขาขวาทับขาซ้ายเทอญ

(จบห้องจิต)

กัณเริอน

(กัณหน้าจ้าววันตก) อุคุมะ อุมะมะสะหะกัณตังอุ
มะโสหะเสวังกัณตัง (กัณบนเริอน) โสมังสาอุ สะหะกัณตัง ฯ
(ตัวนออก) อัดทะโร อุมะมะอุอุมะมะ อัจฉะนิ กัณตังอุมิ ฯ

ตัดกรรมว่าดังนี้ อุมะตะเวทันติ ตัดสาหะมะเตปะ
ตัดมหาตัด อัดทะโรกัณตัด ตัสสะ

และให้เอาบท กัมมะทายะโท ในพรหมวิหาร ๔ ใส่
ด้วยตัดกรรม ใช้ในเมื่อคนป่วยนานหายเราต้องตัด

วิธีคารวะ

ในเมื่อเราได้กระทำผิด คุณพระธรรมนี้ให้แต่งตั้ง
นี่คือ ผิดห้อง ๕ สลึง ให้แต่งเต็มครุถ้าผิดห้องใหญ่ให้แต่ง
ชั้น ๕-๘ ทีแรก ที ๒ แต่งเต็มคายครุ ถ้ายังไม่หายให้แห่ง
คายครุเพิ่มอีกคายหนึ่ง ถ้ายังไม่หายให้แต่งคายครุอีกและ
มีผ้าไตร ๑ ไม่เท่าตาละบัตร์เครื่องบริวารให้ครบหมด ถ้า
ผิดผู้ปฏิบัติครั้งแรกปรับชั้น ๕-๘ ต่อไปจึงค่อยปรับเงิน
ตามแต่โทษจะมากหรือน้อยถ้าเอาสะใภ้ให้แต่งชั้น ๕-๘
และเงิน ๖ สลึง แพรขาว ๖ ศอก มีหมอนแลมาแจ้งคุณ
พระ ถ้าผิดบ่าวสาวและเอาเขยให้แต่งชั้น ๕-๘ แต่ต้องเพิ่ม
เงินให้ใส่ ๔ บาท นอกนั้นให้แต่งคือกัณกับเอาสะใภ้เทอญ
เมื่อผิดคุณพระก็ตี เมื่อแต่งคายผิดเสร็จแล้วให้ยกชั้นขึ้น
แล้วว่าดังนี้

สะเดาะแห่

ยะโตหังภะคินิ อาริยาชาติยา ชาโตนา ภิชานามิ
 ลัญจิตจะปานัง ชีวิตาโว โรเปตา เตนะโสสิคัจฉา โสสิเตโห
 ตุ นะโมพุทธาเยะ นะออก โมถอน พุทโธเสือนทะกายาพา
 ลุกุกะปะริวะรัง นิชิปะมิ พุทังถอย อัมมังถอย ลังมัง
 ถอย พุทธะยะวะยะ อัมมะยะวะยะ ลังมะยะวะยะ

(เสก ๓-๗ ที)

คาถาเรียกผีออกจากทาง

ปัญจะมาเลคินเนาโต โตลัมโต ทิมุดทิมัง ลัจจุลัจ
 จัง เอเตลัฟเพมาลา ประระยันตุ (เสกแล้วข้ามลูกบันได)

สูตรวิชา

นะทาโรโมทาร์ัง อัดโถสูตร ข้างักสูตรมนต์หลวงและ
 มนต์กล้ำมนต์ ชะนะผาบแพ้ขุมภูเข้ามาอยู่ในชั้นธทั้ง ๕ ตน
 กล้า ตนขนองนะอัดโถสูตร

ใช้ในเมื่อเรารักษาคนป่วยและรักษาพร้อมกันกับเขา

ยกมือเคารพอาจารย์ของเรา

ล่ารุ ตุมหัง ภันเต ญัตติโสหัง ภันเตจะยามิ

(ว่า ๓ ทน)

ยกมือไหว้อาจารย์ว่า ในปัจจุบันนี้เป็นสงครามอัน
 ยิ่งใหญ่ขอให้ท่านช่วย

สัตติกรรมโม เวยยะหังปัจจุปันนันติ

(๓ ทน)

บทถามภูมิทั้งหลายว่าเขาจะรับหรือไม่

อินทิสัตโต ธรณีคฺงโค อินทินาปะสัคขินา คาเทวะ
ตะเคหะ วัตถุณาตาถาวริชะยัณวัตถังมะฯ นิชิปปังฯมะฯ ฯ
(ว่า ๓ ทน)

บทส่งภูมิเมื่อเรียกเขามาแล้ว

สาธุอินิมัททะโก นิมนต์อาจารย์ผู้ทรงไตรมาส
ศาสดา รวมธรรมจักรพรรดิทุกวันนี้ ฯ (อามกันเต ๓ ทน)
(สาธุโนกันเต ๗ ทน) (อุลลุมกันเต ๓ ทน)

กำลังข้างสาร

นะโมพุททายะ นะโมตณฺญํนี้กำลังเชิงข้างสาร
ทะยานใสหวัฬี ฬีกี้ได้ลั้มท้าวทั้งยี่นจักขุญนี้ส่องทั่วโลก เห็น
พวกฝูงผีทั้งหลาย นะปิด ฯ ฝ่ามีอญนี้ตบไม้ดั่งแค้นแดนฟ้า
ญจักฝ่านหวัฬี ฯ ก็ได้อ่อนน้อมต่อมโลกจักรราวฬี นะพุทโธ
ฝ่าตีนญนี้เหมือนดั่งไฟกองห้า นะอะอะนะอะสันติพุทโธ
พุททายะ นะกุนจะมหากุนจะ พระละสะหะเพิก

(เสก ๓-๗ ที)

บทนี้ชำระผีต่าง ๆ

เอวมะสุตตัง สุตตวงนี้หากแมนสุตรของพระ
พุททะเจ้า จงได้เสด็จเข้ากงใจของผู้ข่า ผู้ข่าจะได้นบน้อม
มือสิบนิ้ว ขอถวายบาทพระบังคม พระบรมมารักษาผู้ข่า
เนอ พระศรีรัตนะพระ ๘ หมื่น ๔ พัน พระธัมจงมารักษา
ตนผู้ข่าเนอ ผู้ข่าจักได้ผาบฝี่สะมุคตัวมันเทียวศุณยฺคน ตัว

มันสนระวนหากินทั่วบ้าน ผีขี้คร้านบ่ออยู่ตามเรือน ผู้ขาลี
ตีหัวมันขอให้มันสะเทือนเพื่อนฮอดฟ้า ผู้ข่าอำปากด้านขอ
ให้เทพยดาจง โสมนะอิตติมมะอิตติ ทิศะละติเกกั๊ง ๆ พระวัง
กั๊ง ๆ นะสะหะปิดตนและปิดทวารทั้ง ๙ ผู้ข่าเนอสะหะเพิก

แผนแสนทำทำน้ำมนต์ขี้ผี

พุทชะตวา ตัดหัวผีป่าผ่าหัวผีตงตัดหัวผีโพงป่า
ไม้ ดาบดวงนี้ตัดได้ทั้งคอผีปอบ ดาบดวงนี้ชอบเคยตัด
คอผีหัวผี ลิตัสสาตตัดตีตึงตังสารณังคัจฉามิ ผีเอยจงเห
สียวภูณาดาบภูนี้ กล้าปานคมขวัณเพชรเสด็จลงมาไว้ถ้า
ดาบดวงนี้กล้าคือแสงพระอาทิตย์ ฤทธิ์ดาบภูกล้าคือแสง
พระอาทิตย์ ฤทธิ์ภูกล้าคือแสงจันทร์นะอือะ ถิติโยนะโม
พุทชายยะ

นี้พะนี้ ตัด ดาบ อีราชากัดตะรัสสาอุทชะกั๊งหลัง
ไหลลงมา เป็นชลทาท่าแผนแสนทำ เป็นน้ำนองเป็นน้ำฟอง
ไหลตัดหัวผี ผีพุทผีพายผีป่าผีตงผีโพงป่าไม้ น้ำอันนี้ไหล
พัดผุงผีตายนองผีตามกองเตียรระดาตน้ำนี้ฟาดทะลงไป ผี
จึงได้หนวบน้ำภูนี้หากแมนน้ำกั๊ดเหล็ก กั๊ดทอง กั๊ดรุกขา
ป่าไม้ น้ำอันนี้เป็นน้ำอันตีครุฤาษีภูได้มาองพุทชายยะ ฯ

บทนี้พระหุงโทษขับผี

พระหุงสะหัสสา มะพินิมมา ตัวกฐินี่หากแมนพระ
 พุทโธ พระโคตมเจ้า จงได้ลงมาผาบกุสิผาบทั้งผีป่า กุสิผา
 บทั้งผีดง กุสิผาบทั้งผีโพงป่า ไม้กุผาบได้ไปทุกสิ่งสาระพัด
 อะนิกัตตะมหาขับ ๆ กุสิขับทั้งผีปอบ กุสิทอบทั้งผีเองจงเห
 สียวภูณา ตนกฐินักล้าปานตั้งตวัน พุทอะเตชะระวะระสะเต
 อุณะ สะหะ สะหะ สะหะผาบ

ผีทั้งหลายเอยสูงงมา อ่อน น้อม ค้อม กราบ ไหว้
 พุทโธ พุทธัสสา ธัมโมมัสสา สังโฆ สังฆัสสา
 “ขอยุติเพียงเท่านี้”

พุทอะอาจารย์ยัง ธัมมะจารย์เอ ขอกราบพระธรรม
 เจ้าด้วยจักขุวิญญาณ มโนวิญญาณ กายวิญญาณ ผู้เลิศ
 ในภพทั้ง ๓ จงมาสถิตอัครธรรมเจ้าทั้งหลาย จง มีสิ
 ทธิฤทธิ์ทุกตัวตนเทอญ ข้าพเจ้าขอทรงคุณพระอาจารย์
 ธรรมเจ้าทั้งหลายจงมาปกปักรักษาทุก ๆ วันคืนให้สม
 ความปรารถนาแก่คณะธรรมทั้งหลาย ขอดลบันดาลคุณ
 พระศรีรัตนตรัย จงมาบำบัดซึ่งพิทภัยทั้งปวงจะมีแต่
 ความสุขความเจริญแก่คณะธรรมทั้งหลายนี้เทอญ

ธรรมพิมพ์ ถาวร

หมายเหตุ ตอนต้นคำว่าปีศาจให้อ่านบริสาท

เวทมนต์

ตำหรับ

พระครูสิริสมณวัตร (โฮม โชตสิริ)
วัดสิงห์ท่า อำเภอไชโย จังหวัดอุบล ฯ

มหาจุฑุคลี

นโม ภควาติยามหารตนจุฑุคลี จกุกวาทชุมุพฺพิปา
 อสงเขยโยพลวา อานนุทปจเจกพฺพุธา สาริปุตตโมคคฺลลา
 นา ปณิธานโตปฏฺฐาย ตถาคตสฺส ทสปารมฺมโย ทสอุปปาร
 มฺมโย ทสปรมตฺตปารมฺมโย ปญฺจ มหาปริจฺจาเค ติสฺโส จริยา
 ปจฺฉิมพฺภเว คพฺภวากฺกนฺตี ชาตี อภินิกฺ ขมนํ ปธานจริยํ
 โพธิปลฺลงเก มารวิชัยํ สพฺพญญตฺตญาณบฺปฏฺฐิเวธํ นวโลกุ
 ตฺตรธมฺเมติ สพฺเพปิ เม พุฑฺธคฺคฺเน อวารุเชตฺวาตี มหาโกณ
 ทญญเถรานุกาเวน ควมฺปติเถรานุกาเวน ราชูลเถรานุกา
 เวน องคฺคฺลิมาลเถรานุกาเวน สีวลีเถรานุกาเวน เยสญญ
 อสีตี อสีตีมหาเถรานุกาเวน เตสํ มหาเถรานุกาเวน อฏฺฐ
 วีสตีนายากมหนฺตา วิสุฑฺธสีลาทิกฺคฺณปฺญญปฺญญินฺทริยพล
 วนฺตอามรทิตการณา สพฺพสตฺตานํ มุญฺจโอมจนาสิทฺธิมทฺ
 พิเสสฺวนฺดา ตณฺหํกราทโย พุฑฺธานุกาเวน นานาปีตฺจ
 นานาอมฺนุสฺสา จ นานาโรคา นานาพฺยาธิ นานาอุปฺทฺทวา
 วินาสฺสนฺตฺ สพฺพพุฑฺธานุกาเวน สพฺพธมฺมานุกาเวน สพฺพ
 สบฺมานุกาเวน สพฺพรหนฺตานุภาเวน เปจฺจกพุฑฺธานุกาเวน
 โอมทฺุเร มหาทฺุเร สุวาหาย

อ อุ อํ อิติปิโส ภควา นโม พุฑฺธายโอมนโม ภควา
 ตี มหาจุฑุคลี จกุกวาทเฑ ชุมุพฺพิปาทิมวณตอโนมตฺตรสฺรา
 สตตมฺมหาสฺรา สตตมฺมหาสมุฑฺทา ลีเนรฺูปพฺพตฺราชา สุก

กทุทายกษยาภุณีเหฎฐาปิจ จาปาการยกษสส นิริยกษปาลา
 จ จตุโลกปาลา พุรหมสาริปุตโต อานนุโท จ จาตุมหาราชิ
 กาเทวา ตาวดีสาเทวา ยามาเทวา ตูลิตานิมนานรตีเทวา
 ปรมนิมิตวตตีเนเทวา โสรสมหาพุมมาเทวา จนทสุริยา จ.
 นกษตตะตา จกกวาพวีสติ เม พุทธา อลิติมหาเถรา กสสส
 ปมหาเถรา อุตตบคานิ สดตตมหาฐานัน โฟธิปลุลงเก มารวิชัย
 สพพพลตถญาณปปฏิเวธ นว โลกุตตรอมเมติ สพเพปิ เม
 พุทเธคฺเณ อวาชเขตวา เวสาลิยา ติสฺส ปาการนตเรส ติยา
 มรตตี ปรีตตํ กโรนโต อายสฺมา อานนทตเถโร วียการุญญ
 จิตตํ อุกฺกุฐเปตวา สมโณ โคตโม วีย ติปิฎกตตยํ จตฺตพฺพิธํ
 ทุกขํ อนิจจํ อนตตะตา สดตต โพชฌนคานิ อริโย อญฺญตฺติโก
 มคฺโค ธมมจกฺกปฺวตตณํ สพพวินยปิฎกํ จตตะโร สติปญฺ
 ฐานา จตตะโร อิทธิปาทา ปญจพลา จตฺราสีตีสหสฺสธมฺมก
 ขนฺธา สหสฺสสุริยา สกสฺสรํสี สหสฺสมฺณี สหสฺสเทวา สหสฺ
 สอินฺหา สหสฺสคฺนธพฺพา สหสฺสกินฺนรา สหสฺสวិชา ธราหิ
 เทวานุเทวานํ มมฺรกฺขนฺตุ ครุ ครุ สุวาทายฯ

โอมลหิทธิศรีสวสตี ภควา นโม ภควาติยา มหารตน
 จุญคฺลึ จกกวาพฺชฺมุพฺพิทา หิมวนฺตาอโนมตฺตรสฺรา สดตตปรี
 ภณฺท ปญจมคฺคา ปรีตตฺรลีนฺรปพฺพตฺรธา อีสฺรนาค
 ธา ปหิณฺตาคฺฐธา กุมภณฺทปีตจ มหายุกฺขาปาลา จาตุ
 มหาราชิกาเทวา ตาวดีสาเทวา ยามาเทวา ตูลิตาเทวา นิมน
 นานรตีเทวา ปรมนิมิตวสวตตีเทวา โสฬสมมหาพุมมาเท

วา สพฺเพปิ เมพฺพุทฺธคุณฺเณ สพฺเพปิ เม ธมฺมคุณฺเณ สพฺเพปิ
 เม สงฺฆคุณฺเณ ปี เทวตา อสงฺเขยฺโย มารพลา พลํ ปจฺเจก
 พุทฺธา สาริปุตฺตโมคฺคคฺคฺลาโน กสฺสโป สหสฺสสภฺกฺยโณ โฟธิ
 ปลลฺงเก มารวิชัยํ โลกปาลา จตฺตเววา สุคโต โคตโม พุทฺโธ
 ภควา พาราณสียํ วิหฺรติ เตน พุทฺธานุภาเวณ เตน ธมฺมานุ
 ภาเวณ เตน สงฺฆานุภาเวณ สพฺพเทวตานุภาเวณ สหสฺสรํสี
 สหสฺสมุณี สหสฺสควมฺปติ สหสฺสนาราจจริยา โอม นโมมหา
 รตนจฺบุคฺคฺลีย โอม ทูเร ทูเร สุวาทาย ฯ

โอม นโมภควาติ มหารตนจฺบุคฺคฺลิจกฺกวาเพ ชุมฺพ
 ทิปา อสงฺเขยฺโยพลวา อานนฺทปจฺเจกพุทฺธา มหาโมคฺคคฺ
 ลาน โภกฺวิสฺตสหสฺเสสฺสุ จกฺกวาเพสฺสุ เทวตา ปพฺพตเทว
 ชลฺภุสฺฐาเทวา ถลฺภุสฺฐาเทวาปิจฺจอากาศฺภุสฺฐา จ ภูมฺมภุสฺฐาเทวา
 นาคามหิทฺธิกา ปฺรุตฺถิเม อตฺตภุสฺฐิํ ทกฺขิเณนวิรุพฺพโก ปจฺฉิ
 เมนวิรุปกฺโข กุเวโร อุตฺตรทิสํ จตฺตาริ มหาราชาโน โลก
 ปาลา ยสฺสสิโนฉกามาจฺจรเทตา สกฺกาทโยเทวานมินฺุทา
 มหิทฺธิกา มณฺนิคคฺคฺลิกฺโข อคคฺิวโรทโร สทฺทนฺโตนาคราชา
 เตสํ นาคานุภาเวณ จาตุมหาราชิกา เทวตานุภาเวณ โสฬส
 มหาพฺรหฺมานุภาเวณ สหฺมปฺติมหาพฺรหฺมานุภาเวณ ฉนฺนวุ
 ติกโรโคกายนิสฺสิตา นานาพยาธิ นานาอุปฺทฺทวา วินาสฺ สนฺ
 ตฺตุ สพฺพพุทฺธานุภาเวณ สพฺพธมฺมานุ อรหฺันตานุภาเวณ ปจฺ
 เจกพุทฺธานุภาเวณ โอมทูเร มหาทูเร สุวาทาย ฯ

โอม นโม ภควโต มหารตนจุงคฺลึ จกุกฺวาเพ ชุมฺพุ
 ทีปา อสงฺเขยโย พลฺวา อานนฺโท สาริปฺตฺโต มหาโมคคฺลสฺสฺต
 ตานุกาเวน มหามงคฺลสฺสฺตตานุกาเวน กรณียเมตตสฺสฺตตานุ
 กาเวน ขนฺธปริตตานุกาเวน เกตตสฺสฺตตานุกาเวน ไมรปริต
 ตาเวน จนฺทปริตตานุกาเวน สุริยปริตตานุกาเวน ธชคฺค
 ปริตตานุกาเวน อาฎานาฎิยปริตตาเวน องคฺคฺสิมาเลปริต
 ตานุกา สตตฺโตโพชฌมฺภครตนปริตตานุกาเวน วฏฺฏกปริตตา
 นุกาเวน ฉทฺทนต์ปริตฺตานุกาเวน อิลิปฺริตตานุกาเวน มหา
 โมคคฺลีสฺสฺตสฺสฺตตานุกาเวน อาพวกสฺสฺยตฺตานุกาเวน พุทฺธ
 ชยมงคฺลปริตตานุกาเวน ลวธมฺมปริตตานุกาเวน ตณฺहु
 กราทินฺนํ พุทฺธานํ อานุกาเวน ฉนฺนวุตฺทิกโรโค อิมสฺสุมิภาเย
 นิสฺสิตา จกฺขุโรโค คือพยาธึเจี็บตาโสตรโรโค คือพยาธึปวต
 หุ ฆานโรโค คือพยาธึในดั่ง ชิวหาโรโค พยาธึเกิดในลิ้น
 ภายโรโค คือพยาธึเกิดในกายเนื้อตน ลิสโรโคพยาธึปวต
 หัว กณฺณโรโค พยาธึในคอ มุขโรโคพยาธึในปาก ทนฺตรโร
 โค พยาธึในแหว่กาไส โอมองต๋อ สาไส เป็นหมุดใจ ปินาไส
 เป็นขมอองแห้ง อุณฺโหนไซโร พยาธึร้อนให้เฒ่า กุจฺฉิโรโค
 พยาธึเจี็บท้อง มุจฺฉา ลงเสือดคคอ ปกฺขนฺทิกา พยาธึหนอง
 ฝึ สุสา พยาธึระจุหนอง วิสฺฐจิกา พยาธึยาประจุฝึประอาภ
 กุญฺฉฺพิยาธึเรื้อน คณฺโฑ เป็นตุ่มเบา กิลาไส เป็นกลาก ไสโส
 เป็นพยาธึอันสิ้นกาลนาน อปฺมาโร เป็นบ้าหมู ททฺฑุ พยาธึ

หิตน้อย กณฺหหิตใหญ่ กจฺจน พยาธิ์ตุ่มไฟ รกฺขสา พยาธิ์เกิด
 ในรอยอันขุดด้วยเล็บมือ วิตฺตจฺฉิกา พยาธิ์ชี้เต่าโลहितํ ปิตฺตํ
 พยาธิ์เกิดแต่เลือดแลบี มทุเมโทพยาธิ์เยียวปอง อองฺสา
 พยาธิ์แก่นขีดำ ปิลกา พยาธิ์กันแมนออก ภคณฺทลา พยาธิ์
 เกิดติดท้องแห่งมรรคโยนีหว่างริมสองอัน ปิตฺตสมฺภูฏฺฐาน
 อาพาธา พยาธิ์เกิดติดท้องแห่งมรรคโยนีหว่างริมสอง
 อัน ปิตฺตสมฺภูฏฺฐานาอาพาธา พยาธิ์เกิดแต่บี เสมฺภูฏฺฐานาอา
 พาธา พยาธิ์แห่งเสลด วาตสมฺภูฏฺฐานาอาพาธา พยาธิ์เกิด
 แต่ลมทกจำพวก อุตุปริณามชาอาพาธา พยาธิ์เกิดแต่ร้อน
 และเย็นถูกต้องเนื้อตนโอปกุกมิกอาพาธา กมฺมุวิปากชา
 อาพาธา พยาธิ์เกิดแต่กรรมวิปาก สิตฺตํ อุณฺหํ พยาธิ์แต่เย็น
 และร้อนกระหาย ชิมฺมจฺฉา พยาธิ์เกิดแต่อยากข้าว ปีปาสา
 พยาธิ์เกิดแต่อันอยากน้ำ อุจฺจจาโร พยาธิ์ชี้แก่น ปสฺสาโว
 พยาธิ์ปวดเยียวหยัดนานาไมริวิสา นานาทุวณฺณณฺณญา อัน
 มีพิษแรงมีวรรณอันร้ายต่าง ๆ กัน นานาปีสา นานาอม
 นุสฺสา แต่ผีร้ายต่าง ๆ กัน นานาโรคา นานาอุปกฺททวา เป็น
 พยาธิ์อุปฺททวะอันตายต่าง ๆ กัน วินาสฺสนฺตฺ จงฺระงับ
 กลับหายไป สุขี ภเวยฺย สพฺพพฺพุทฺธานุภาเวน สพฺพพมฺมานุ
 ภาเวน สพฺพพสมฺมานุภาเวน อรหฺนฺตานุภาเวน ปจฺเจกพฺพุทฺธา
 นุภาเวน สพฺพทสฺพลปฺริตฺตานุภาเวน ด้วยอานุภาพกำลัง
 ปฺริตฺตพระพุทฺธมณฺต์ พระพุทฺธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสังฆ

เจ้า พระอรหันต์ พระปัจเจกโพธิเจ้า โอมทุเร มหาทุเร สุ
วาทาย ฯ

โอม นโม สมโณ โคตโม พุทฺโธ ภควาติ อิติ
ปิฎกตตยํ จตฺตฺเพธํ ทุกฺขํ อนิจจํ อนตฺตา สตฺต โภชณฺม
คา อฏฺฐบฺติโก มคฺโค ธมฺมจกฺกบฺปวตฺตณฺ์ สกฺลวินยํ สท
ทฺนตฺปนฺนทิตา จตฺตฺาโร สติปฏฺฐานาจตฺตฺาโร สมฺม บฺปาทานา
จตฺตฺาโรอิทฺธิปาทา ปญฺจพฺลانى สงฺฆาสมฺมสรฺสี สทฺสสมฺมุณี
สทฺสสควมฺปติ สทฺสสอินทา สทฺสสพฺรหฺมา สทฺสสครุอาจา
รียานํ นโม นสสทฺโทโส ทฺลปิณฺ์ ทฺนิมิตฺตํ ราชภยํ อคฺคิภยํ
อุทฺกภยํ สทฺพสตรฺฐภยํ สทฺพวิวนาริตฺตจภยํ สสฺสาขลิกา
คฺนุสสตฺตอินทฺสีสากณฺณนา สชิวหาคฺนุธานีลามิตโย ปารมิ
ตาโยธา ปุณฺญพฺุธานุภาเวน ปุณฺญธมฺมานุภาเวน ปุณฺญ
สงฺฆานุภาเวน โอมนโมมหารตฺนจฺงคฺลียา โอมทฺุเร ทฺุเร สุ
วาทายะ ฯ

สิทธิการิยะ จักกล่าวอุปเท่ห์ไว้ให้เป็นที่สังเกตต่อ
ไป ฃีว่าอุบาทว์พหุาธิเกิดเป็นต้นว่าไข้ป่วยผีเข้าสิงกินคน
ตายมาก ให้แต่งเครื่องบูชาตามอุบาทว์ เกิดเป็นหนักแต่ง
เครื่องพันเกิดเบาแต่งเครื่องร้อยกิติ เครื่อง ๘ กิติ เครื่อง
๙ กิติ ข้าวตอกดอกไม้พร้อมทุกอันแล้วจงสวดมงคลแล้ว
จึงสวดคาถาจฺงคฺลียลวง ๖ บทนี้ หายอุปัทวอันตราย
ทั้งมวลแล ฯ ฃีว่าผีเข้าสิงกินคนกิติ สวดคาถาจฺงคฺลียล้น

งามดูมันกล้วออกปากบอกชื่อแก่เราแล ฯ ฅิว่าได้กินอัน
 ร้ายท่านเสกส้มบ่อย ๗ ฝัก ๗ ข้อสรวหัวอันร้ายทั้งมวล
 ตกหายแล ฯ ฅิว่าจักให้ศัตรูรักเขียนชื่อเขาใส่หินรอนงัน
 สรวหัวรักเราแล ฯ ฅิว่าท่านผูกมัดใส่ชื่อคา เอาเชือกมา
 มนต์ ๖ ทีแล้วฟาดใส่ชื่อคาหลุดออกแล ฯ มนต์รากยาฝน
 ทาหน้าแแต่มดินมือตีเราบ่ได้แล ฯ ลูกเมียใจมันร้าย เอา
 น้ำอันสรวงพระเจ้ามนต์ตบหัวใจมันตีแล ฯ ฅิว่าข้าคนแรง
 ลักหนี มนต์น้ำผึ้งให้มันกินบ่หนีได้แล ฯ ฅิว่าอยู่ที่ใดเก
 รงโภยกัยแต่โจรผู้จักมากระทำร้ายหรือลองก็ตี ให้เขียน
 ชื่อมันใส่กระดาษให้เป็นไส้เทียนยาวตีบหนึ่ง แล้วจุดบูชา
 พระอาทิตย์เมื่อจักออกมายามเข้านั้นแล สวดคาถานั้น
 ตราบเท่าจนหมดเทียนนั้นแล ผู้เป็นข้าศึกศัตรูแก่เรา นั้น
 เล่าเป็นอุปัทวอันตรายฉิบหายเกิดมีแก่มันแล ฯ ฅิว่าไม่
 สบายมนต์ส้มบ่อยสรวหัวเป็นปกติทุกวัน อย่าขาดหาย
 ทุกข์โศกทั้งมวลแล ฯ ฅิว่าเจ็บตาเอาน้ำก่อนกามาเสก ๒๔
 ที พ่นหายแล ฯ คาถา ๖ บทนี้ชื่อว่าดาบด้ามแก้วพระเจ้า
 ให้แก่มหาจุงคลีพาไป ชำระผิยักษ์ผิบริสาท ผีร้าย ผีตกรา
 ผีกินคนหนีจากเวียงสาวัตตี แล้วผีร้ายทั้งหลายเหล่านั้น
 กล้วพ่ายหนีไปตกเมืองราชคฤห์นคร แล้วพระเจ้าก็ให้มหา
 จุงคลีไปสูตรขับหนีไป ตกป่าหิมพานต์ยอมกินสัตว์ ทั้ง
 หลายในป่าที่นั้นตายมากนักมีราชสีห์เป็นต้น พระเจ้าก็

ให้มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไปสูตรขับไล่หนี่ ผีปีศาจฝูงนั้นกลัวก็ออกไป
อยู่รอบขอบจักรวาลฯ ผีว่าป่วยไข้ได้ต้องผีพาลผีป่าผีปอบ
เข้ากินคน ผีตายลอยน้ำมาก็ดี อุบาทว์ ๘ ประการ มีอินทร
อุบาทว์ เป็นต้น เกิดมีในบ้าน ในเมืองคนทั้งหลาย ที่ใดเกิด
เข็ดขวางมีผีปีศาจให้แต่งเครื่องแล้วสวดเสียดีแลฯ

โองการหลวง

คำบูชา

อรหัง สมมาสมพุทโธ ภควา พุทโธ ภควนุตโต อภิวา
เทมิ ฯ

สุวากุขาโต ภควตา ธมโม ธมมံ นมสุสามิ ฯ

สุปฏิปนุโน ภควโต สวากสงโม สงมံ นมามิ ฯ

ขึ้นโองการ

อิติปิโส ภควา อรหัง สมมาสมพุทโธวิชชาจรณสมปน
โน สุตโต โลกวิทู อนุตตโรปฐิมมสารถิ สตถา เทว
มนุสสานัน พุทโธ ภควาติ

อิติปิโส ภควา พุทโธ โองการพระสุริยเพชรจกให้
กุกำหราบ ปราบฝูงผีทั้งหลาย หมายถึงตนว่าผีโหลงผีท่า
ผีกะผีปอบผีลักลอบกินคนผีขวางบนลุ่มฟ้า ผีสุคนเป็นบ้า
ผีมดผีมอนผีเป่าผีพรายพรายทั้งหลายพรายอยู่น้ำและ
พรายอยู่บนบกพรายกินตับคนป้อออก พรายนอกบ้าน

พรายอาคมคนเสก พรายเรียกเอ็นจา พรายขุน พราย
 คุณอยู่ชอกหัวย พรายกินกล้วยคาเครือพรายขี่เรือข่ว
 ม่น้ำ พรายอยู่ถ้ำคูหา พรายตงหนาป่าไม้พรายกินไส้แม่
 มาน พุทฺโธ โองการ จักให้กูกระทำก้าจัด กวัดแกว่งออก
 หนีไป ภายนอกชอกป่าหิมพานต์ พุทฺโธ โองการ ธมฺโม
 โองการสงฺโฆ โองการ ทูเร ทูเร สวาหับปะหาย

สวากุขาโต ภควตา ธมฺโม สนฺทิกฺขณฺฐิโก อากาลิโก
 เอหิปสฺสสิโก โอบนະยิโก ปจฺจตฺตํ เวทิตพฺโพ วิญญูหิติ
 ธมฺโม โองการพระสุริยเพชร จักให้กูกำทราบผาบยังผี
 ทั้งหลาย หมายถึงตนว่าผีโหลงผีห้าผีป่าผีเมืองผีจิมผีจาม
 ผีพราหมณ์ ผีพราย ผีจ้ายผีสื่อผีแยผีเม็งผีอีย่านางดำ
 ผีอีย่านางแดงแรงแสวงทำโทษ พระโคตมจึงให้กระทำ
 ก้าจัดกวัดแกว่งออกไป หนีไปภายนอกชอก ป่าหิมพานต์
 พุทฺโธ โองการ ธมฺโมโองการ สังฆโองการ ทูเร ทูเร
 สวาหับ ปะหายะ ฯ

สุปฏิปนุโน ภควโต สวากสงฺโฆ อชฺฐปฏิปนุโน
 ภควโต สวากสงฺโฆ ญายปฏิปนุโน ภควโต สวากสงฺโฆ
 สามิจิปฏิปนุโน ภควโต สวากสงฺโฆ ยทิทํ จตตาริ
 บุริสยุดานิ อฏฺฐ ปุริสปุคฺคฺสา เอส ภควโต สวากสงฺโฆ
 อาหุเนยฺโย ปาหุเนยฺโย ทกฺขิณเณยฺโย อญฺชสิกรณฺเณยฺโย
 อนุตฺตรํ ปุณฺณกฺเขตฺตํ โลกสฺสชาติ

สังโฆ โองการพระสุริยเพชรเจ้าทั้ง ๘ พระองค์
 ลงมาบอกให้ภูกำหราบผาวยังสรรพลัตต์ทั้งหลายหมาย
 มีตนว่า กุมภีโร กุมภีรา ตะเมฆ มังกร พรายน้ำพราย
 วัง พรายเงือกพรายภูพรายเหลื่อมเหลาเหาท่อมก่านป้อง
 ทำทานจง อางสางห้าขบเจ็บบลึบไร สบยาวปีกบินริน
 ร้ายแรงกระทำ พระสังโฆเจ้าจักให้ภูกระทำกำจัดกวัด
 แกว่ง ออกหนีไปภายนอกขอก ป่าหิมพานต์พุทโธโองการ
 อมโหมโองการ สงโหมโองการ ทูเรทุเรสวาหับ ปะหายะ ฯ

อิตติปิโส ภควา อรหัง สมมาสมพุทโธพระเจ้า
 ทั้ง ๘ พระสุริยเพชรเจ้า จักให้ภูกำหราบผาวยังผีทั้ง
 หลาย หมายมีตนว่ากุมภันทะ ขวานฟ้าผ่า ธนูศิลป์
 ยิงแตกแหล่แบ่งเป็นผง ลงมา ฮอดพื้นเขาพระสุเมรุ
 เวียนพร้อมทุกที่ปีบปล้นผันออกมาก้าป่าหิมพานต์
 บันดาลหลวงไหวหวั่นป่นพื้นเวหาแม่นว่าเทพยดาก็ลงมา
 ขาบไหว้ถวายดอกไม้เงินคำโดยลำน้าสะอาดโดยพระบาท
 เจ้าแท้ดีหสีพระสุริยะเพชรมิไชยเอยะโลกนาโณนโม
 พุทธाय นโมอมมา ย นโมสงฆाय ทูเร ทุเรสวาหับ ปะหายะ ฯ

ค่านับครุมีเทียน ๘ คู่ เทียนเล่มบาท ๒ คู่
 ดอกไม้ขาว ข้าวตอก ๒ จอก เป่ากำจัดด้วยน้ำ ว่าน
 ไฟว่านชน กำจัดพรายกุมผู้หญิงออกลูก พรายเลือดกั
 มก็ตีควายชน ช้างแทง เงือกภู ฟ้าผ่า ไร่นาบ้านเมือง